

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1988	ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 195

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. Δ 245/11 (1)

Δασμολογικές και φορολογικές απαλλαγές που εφαρμόζονται στις οριστικές εισαγωγές προσωπικών ειδών που ανήκουν σε ιδιώτες.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Την οδηγία (83/183/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983, σχετικά με τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στις οριστικές εισαγωγές, από Κράτος μέλος, προσωπικών ειδών που ανήκουν σε ιδιώτες.

β) Την Κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για τη θέσπιση του κοινωτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών.

γ) Την οδηγία (83/181/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για την απαλλαγή από το φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) ορισμένων οριστικών εισαγωγών αγαθών.

δ) Τις διατάξεις της Δ 264/23/8.3.85 Α.Υ.Ο. (ΦΕΚ 139/Β'/18.3.85) που κυρώθηκε νομοθετικά με το Ν. 1591/86 (ΦΕΚ 50), όπως τροποποιήθηκε, συμπληρώθηκε και ισχύει.

ε) Τις διατάξεις της Δ 5700/189/2.6.67 ΑΥΟ (ΦΕΚ 369/Β'/6.6.67) και του άρθρου 36 του Ν. 1591/86 (ΦΕΚ 50) όπως ισχύουν.

στ) Τις διατάξεις του άρθρου 2 της Δ. 1063/86 ΑΥΟ όπως αντικαταστάθηκε και συμπληρώθηκε με την Δ. 1305/86 ΑΥΟ και κυρώθηκε με το Ν. 1731/87 (ΦΕΚ 161).

ζ) Την Υ 1362/Α/25.9.87 απόφαση του Πρωθυπουργού «περί αναθέσεως αρμοδιοτήτων στον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών» (ΦΕΚ 535/8/5.10.87).

Και με σκοπό την αντικατάσταση των προαναφερόμενων διατάξεων με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης, ώστε να αντιμετωπίζονται ενιαία οι δασμοφορολογικές απαλλαγές στις οριστικές εισαγωγές προσωπικών ειδών που παρέχονται σε διάφορες κατηγορίες προσώπων, αποφασίζουμε:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'.

Πεδίο Εφαρμογής - Γενικοί Κανόνες.

Άρθρο 1.

1. Με την απόφαση αυτή καθορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες παρέχεται απαλλαγή από δασμούς και λοιπούς φόρους για προσωπικά είδη που εισάγονται από ιδιώτες.

2. Η απόφαση αυτή δεν παρέχει απαλλαγή από τους ειδικούς ή τους περιοδικά καταβαλλόμενους φόρους και τέλη που αφορούν την χρήση των προσωπικών ειδών στο εσωτερικό της χώρας, όπως π.χ. τέλη που εισπράττονται κατά την έκδοση άδειας κυκλοφορίας αυτοκινήτων, τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων, τέλη ραδιοφωνίας, τηλεόρασης και λοιπά.

Άρθρο 2.

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας απόφασης, νοούνται ως:

α. «δασμοί»: οι δασμοί και οι φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδύναμου προς δασμούς αποτελέσματος που εισπράττονται κατά την εισαγωγή, καθώς και οι γεωργικές εισφορές και άλλες επιβαρύνσεις που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή στα πλαίσια ειδικών καθεστώτων που ισχύουν για ορισμένα εμπορεύματα προερχόμενα από την μεταποίηση γεωργικών προϊόντων.

β) «Λοιποί φόροι»: ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ), οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης, καθώς και κάθε άλλη επιβάρυνση που εισπράττεται κατά την εισαγωγή για την θέση σε ανάλωση (τελωνισμό) των εισαγομένων αγαθών.

γ. «συνήθεις κατοικία»: ο τόπος στον οποίο ένα άτομο διαμένει συνήθως, δηλαδή τουλάχιστον εκατόν ογδόντα πέντε (185) ημέρες, συνεχείς ή όχι, ανά δωδεκάμηνο, λόγω προσωπικών και επαγγελματικών δεσμών ή σε περίπτωση ατόμου χωρίς επαγγελματικούς δεσμούς, λόγω προσωπικών δεσμών, από τους οποίους προκύπτουν στενοί δεσμοί αυτού του ατόμου και του τόπου στον οποίον κατοικεί.

Εν τούτοις, η συνήθης κατοικία ατόμου, του οποίου οι επαγγελματικοί δεσμοί βρίσκονται σε τόπο άλλο από τον τόπο των προσωπικών του δεσμών και το οποίο για τον λόγο αυτό, υποχρεώνεται να διαμένει διαδοχικά σε διάφορους τόπους που βρίσκονται σε δύο ή περισσότερες χώρες, θεωρείται ότι βρίσκεται στον τόπο των προσωπικών του δεσμών, με την προϋπόθεση ότι επιστρέφει τακτικά στον τόπο αυτό. Ο τελευταίος αυτός όρος δεν απαιτείται όταν το άτομο διαμένει σε μία χώρα για την εκτέλεση επαγγελματικής αποστολής με καθορισμένη διάρκεια.

Η φοίτηση σε Πανεπιστήμιο ή άλλη Σχολή δεν συνεπάγεται μεταφορά συνήθους κατοικίας.

δ. «Όχημα δημόσιας χρήσης»: κάθε οδικό όχημα το οποίο σύμφωνα με τον τύπο κατασκευής του ή τον εξοπλισμό του, είναι κατάλληλο και προορίζεται για μεταφορές με ή χωρίς κόμιστρο:

δέκα (10) ατόμων και άνω, στα οποία περιλαμβάνεται και ο οδηγός,

εμπορευμάτων,

καθώς και κάθε άλλο οδικό όχημα ειδικής χρήσης, εκτός από την καθαυτό μεταφορά.

ε. «οινοπνευματώδη προϊόντα»: τα προϊόντα (ζύθοι, οίνοι, απεριτίφ από οίνο ή οινόπνευμα, αποστάγματα, ηδύποτα ή οινοπνευματώδη ποτά κ.λπ.), τα οποία υπάγονται στις κλάσεις 22.03 έως 22.08 της συνδιασμένης ονοματολογίας.

στ. «παραστατικό εισαγωγής»: το προβλεπόμενο τελωνειακό παραστατικό το οποίο κατατίθεται ή εκδίδεται κατά περίπτωση, για την θέση σε ανάλωση των εισαγωμένων προσωπικών ειδών, στο όνομα του δικαιούχου προσώπου.

ζ. «δικαιούχο πρόσωπο»: το πρόσωπο το οποίο θεμελιώνει δικαίωμα και έχει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να τύχει των απαλλαγών που ορίζονται κατά περίπτωση σε κάθε ΚΕΦΑΛΑΙΟ της παρούσας απόφασης.

η. «αρμόδια τελωνειακή αρχή»: το τελωνείο εισαγωγής στο οποίο κατατίθεται ή από το οποίο εκδίδεται κατά περίπτωση το παραστατικό εισαγωγής των προσωπικών ειδών.

θ. «προσωπικά είδη»: τα είδη που προορίζονται για προσωπική χρήση του δικαιούχου και των μελών της οικογενείας του ή για τις ανάγκες του νοικοχυριού.

Αποτελούν προσωπικά είδη, ιδίως:

ι) τα «είδη οικοσκευής» δηλαδή, τα προσωπικά αντικείμενα περιλαμβανομένων του προσωπικού ηλεκτρονικού υπολογιστή (PERSONAL COMPUTER) και του ποδηλάτου, ο οικιακός ρουχισμός και τα είδη επίπλωσης και εξοπλισμού που προορίζονται για προσωπική χρήση του δικαιούχου και των μελών τη οικογένειας του ή για τις ανάγκες του νοικοχυριού του,

ιι) τα «μέσα μεταφοράς», δηλαδή,

– τα ιδιωτικής χρήσης οδικά οχήματα με κινητήρα (επιβατικά αυτοκίνητα ή αυτοκινούμενα τροχόσπιτα) και τα οχήματα που ρυμουλκούνται από αυτά (εκτός του ρυμουλκούμενου τροχόσπιτου),

– τα ρυμουλκούμενα τροχόσπιτα.

– τα μοτοποδήλατα ή οι μοτοσυκλέττες,

– τα σκάφη αναψυχής και

– τα ιδιωτικά αεροπλάνα.

ιιι) τα «λοιπά είδη», δηλαδή,

– οι οικιακές προμήθειες (αναλώσιμα είδη) που προορίζονται να καλύψουν τις πρώτες συνήθεις οικογενειακές ανάγκες.

– τα οικόσιτα ζώα και

– τα ιππευόμενα ζώα.

Τα προσωπικά είδη, δεν πρέπει να παρουσιάζουν με το είδος ή την ποσότητά τους οποιοδήποτε εμπορικό ενδιαφέρον, ούτε να προορίζονται για οικονομική (επαγγελματική) δραστηριότητα. Αποτελούν πάντως προσωπικά είδη και τα φορητά όργανα μηχανικών ή ελεύθερων τεχνών που είναι σχετικά και απαραίτητα για την άσκηση του επαγγέλματος του δικαιούχου προσώπου.

2.α. Τα προσωπικά είδη που εισάγονται από χώρες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ), θα πρέπει να έχουν αποκτηθεί με τους γενικούς όρους φορολογίας που ισχύουν στην εσωτερική αγορά του κράτους μέλους από το οποίο προέρχονται και να μην τυχαίνουν, λόγω της εξαγωγής, καμμιάς απαλλαγής και καμμιάς επιστροφής των δασμών και λοιπών φόρων.

β. Δεν απαιτείται να αποκτηθούν με τους γενικούς όρους εσωτερικής φορολογίας, τα προσωπικά είδη που έχουν αποκτηθεί σε ένα κράτος μέλος:

– στα πλαίσια των διπλωματικών και προξενικών σχέσεων.

– στα πλαίσια των αναγνωρισμένων διεθνών οργανισμών, με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις για την ίδρυσή τους ή από τις συμφωνίες για τις έδρες τους.

– στα πλαίσια των παραχωρήσεων που προβλέπονται από την συνθήκη του Βορείου Ατλαντικού Συμφώνου,

– στα πλαίσια της κληρονομικής διαδοχής.

3. Οι διατάξεις της απόφασης αυτής, δεν εμποδίζουν την εφαρμογή των απαγορεύσεων ή περιορισμών εισαγωγής που ορίζονται από άλλες διατάξεις ή που δικαιολογούνται από λόγους δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και ζώων ή προφύλαξης των φυτών και λοιπά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'.

Προσωπικά είδη που ανήκουν σε φυσικά πρόσωπα τα οποία μεταφέρουν την συνήθη κατοικία τους στην Ελλάδα.

'Αρθρο 3.

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 4 έως 12, απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους, τα προσωπικά είδη που εισάγονται από φυσικά πρόσωπα τα οποία μεταφέρουν πραγματικά την συνήθη κατοικία τους, από άλλη χώρα, στην Ελλάδα.

2. Κατά παρέκκλιση της προηγουμένης παραγράφου για τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης, κυλινδρισμού κινητήρα πάνω από 1800 κυβικά εκατοστά ή με κινητήρα περιστρεφομένων εμβόλων (WANKEL) πάνω από 1000 κυβικά εκατοστά, θα καταβάλλεται το ένα τρίτο (1/3) του ειδικού φόρου κατανάλωσης του ν. 363/76, όπως ισχύει (ΦΕΚ 152).

Η ίδια μειωμένη φορολογική επιβάρυνση θα επιβάλλεται και για τα αυτοκινούμενα τροχόσπιτα ιδιωτικής χρήσης, κυλινδρισμού κινητήρα πάνω από 2000 κυβικά εκατοστά.

'Αρθρο 4.

1. Η απαλλαγή του άρθρου 3 παρέχεται μόνο σε φυσικά πρόσωπα τα οποία είχαν τη συνήθη κατοικία τους εκτός Ελλάδος, τουλάχιστον κατά τα δύο (2) δωδεκάμηνα, πριν από τη μεταφορά της στην Ελλάδα.

2. Πρόσωπο που βρίσκεται στην Ελλάδα για διάφορους λόγους και στη συνέχεια εκφράζει τη βούλησή του για να μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του, μπορεί να τύχει των απαλλαγών του άρθρου 3, εφόσον:

α. Μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα, το αργότερο μέσα σε διάστημα είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την ημερομηνία της άφιξής του στην Ελλάδα που θα ληφθεί υπόψη, και

β. Πριν από την άφιξή του στην Ελλάδα που θα ληφθεί υπόψη, έχει τη συνήθη κατοικία του στο εξωτερικό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο και συντρέχει η προϋπόθεση του στοιχείου (α) της παραγράφου 1 του άρθρου 5.

3. Ένα πρόσωπο μεταφέρει πραγματικά τη συνήθη κατοικία του, όταν έρχεται και δημιουργεί στην Ελλάδα πλέον τους προσωπικούς και επαγγελματικούς του δεσμούς ή μόνο τους προσωπικούς του δεσμούς, κατά την έννοια που ορίζεται στο στοιχείο (γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 2.

Ως μεταφορά της συνήθους κατοικίας στην Ελλάδα για τον έλεγχο των προϋποθέσεων και τον υπολογισμό των προθεσμιών, λαμβάνεται η ημερομηνία εκείνη κατά την οποία εκδίδεται το πιστοποιητικό που ορίζεται στο άρθρο 29.

'Αρθρο 5.

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, η απαλλαγή του άρθρου 3, περιορίζεται στα προσωπικά είδη τα οποία:

α. εφόσον πρόκειται για «μέσα μεταφοράς», βρίσκονταν στην κυριότητα του δικαιούχου προσώπου και χρησιμοποιήθηκαν από αυτό στον τόπο της προηγούμενης κατοικίας του, τουλάχιστον έξι (6) μήνες πριν μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα.

β. εφόσον πρόκειται για «είδη οικοσκευής» και «λοιπά είδη», είναι καινούργια ή μεταχειρισμένα και αποκτήθηκαν από το δικαιούχο πρόσωπο στον τόπο της προηγούμενης κατοικίας του πριν μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα,

γ. προορίζονται για προσωπική χρήση του δικαιούχου και των μελών της οικογένειάς του ή για τις ανάγκες του νοικοχυριού του,

δ. τελωνίζονται εφάπαξ ή τμηματικά, πριν περάσει δωδεκάμηνη (12 μήνες) προθεσμία από την ημερομηνία μεταφοράς της συνήθους κατοικίας στην Ελλάδα.

2. Αποδεικτικά στοιχεία για τη συνδρομή των προϋποθέσεων που ορίζονται στα στοιχεία (α) και (β) της προηγούμενης παραγράφου και της προϋπόθεσης που ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 2, απαιτούνται αποκλειστικά και μόνο για τα μεταφορικά μέσα.

3. Σε περίπτωση που μεταφέρουν μαζί τη συνήθη κατοικία τους, τα μέλη μιας οικογένειας, η προϋπόθεση του στοιχείου (α) της παραγράφου 1, για το εισαγόμενο ιδιωτικής χρήσης οδικό όχημα με κινητήρα (επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχόσπιτο), μπορεί να συντρέχει είτε στο σύνολό της, είτε αθροιστικά, σε οποιοδήποτε από τα μέλη της οικογένειας που μετοικούν μαζί.

4. Κατά παρέκκλιση των οριζομένων στα στοιχεία (α) και (δ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 και ανεξάρτητα αν είχαν στην κυριότητά τους και χρησιμοποιούσαν στον τόπο της προηγούμενης κατοικίας τους επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχόσπιτο ιδιωτικής χρήσης, τα δικαιούχα πρόσωπα, από οποιαδήποτε χώρα και αν μεταφέρουν τη συνήθη κατοικία τους, μπορούν με τις απαλλαγές του άρθρου 3 (με εξαίρεση την απαλλαγή από το ΦΠΑ), να παραλάβουν ένα ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχόσπιτο, εφόσον:

α. έχουν άδεια οδήγησης αυτοκινήτου (Ελληνική ή αλλοδαπή) που να

ισχύει πριν από τη μεταφορά της συνήθους κατοικίας τους στην Ελλάδα.

Σε περίπτωση που μεταφέρουν μαζί τη συνήθη κατοικία τους, τα μέλη μιας οικογένειας, η άδεια οδήγησης αυτοκινήτου μπορεί να υπάρχει και σε άλλο μέλος της οικογένειας από αυτό στο όνομα του οποίου τελωνίζεται το αυτοκίνητο,

β. αγοράσουν ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχόσπιτο από χώρα εκτός Ελλάδος, έστω και μετά τη μεταφορά της συνήθους κατοικίας τους στην Ελλάδα, με τον όρο ότι ο τελωνισμός του θα γίνει μέσα σε εξάμηνη (6 μήνες) προθεσμία από την ημερομηνία μεταφοράς της συνήθους κατοικίας τους στην Ελλάδα, ή το αγοράσουν από εγχώρια αυτοκινητοβιομηχανία που λειτουργεί με τις διατάξεις του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α' του ν. 1573/85 (ΦΕΚ 201), μέσα στην προαναφερόμενη εξάμηνη προθεσμία, και

γ. καταβάλλουν στην Ελλάδα το ΦΠΑ που αναλογεί στο συγκεκριμένο επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχόσπιτο ιδιωτικής χρήσης.

Άρθρο 6.

1. Οι απαλλαγές του άρθρου 3, παρέχονται συνολικά στην οικογένεια.

2. Δεν είναι δυνατή η παράδοση με τις απαλλαγές του άρθρου 3, περισσοτέρων του ενός (1) από τα ακόλουθα προσωπικά είδη:

– ιδιωτικής χρήσης οδικό όχημα με κινητήρα (επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχόσπιτο)

– μοτοποδήλατο ή μοτοσυκλέτα

– ρυμουλκούμενο τροχόσπιτο (δεν είναι δυνατή η παράδοση ρυμουλκούμενου τροχόσπιτου, εφόσον έχει παραδοθεί αυτοκινούμενο τροχόσπιτο, και αντίστροφα)

– σκάφος αναψυχής

– ιδιωτικό αεροπλάνο.

Εξαιρούνται από τις απαλλαγές του άρθρου 3:

α. τα οχήματα δημόσιας χρήσης,

β. τα είδη που παρουσιάζουν με το είδος ή τον ποσότητά τους οποιοδήποτε εμπορικό ενδιαφέρον ή που προορίζονται για οικονομική (επαγγελματική) δραστηριότητα, με εξαίρεση τα φορητά όργανα μηχανικών ή ελεύθερων τεχνών που είναι σχετικά και απαραίτητα για την άσκηση του επαγγέλματος του δικαιούχου προσώπου,

γ. τα οινοπνευματώδη προϊόντα, ο καπνός και τα προϊόντα καπνού, με εξαίρεση τις ποσότητες που προβλέπονται κατά περίπτωση από τις διατάξεις του άρθρου 60 του ν. 1402/83 (ΦΕΚ 167).

Άρθρο 7.

Περιορισμοί

1. Τα προσωπικά είδη, με εξαίρεση «τα λοιπά είδη», που περιλαμβάνονται με τις απαλλαγές του άρθρου 3, μέχρι να συμπληρωθεί τριετία από την ημερομηνία αποδοχής ή έκδοσης κατά περίπτωση του παραστατικού εισαγωγής, δεν επιτρέπεται, με οποιοδήποτε τρόπο τυπικό ή άτυπο:

α. να μεταβιβαστούν,

β. να εκμισθωθούν,

γ. να αποτελέσουν αντικείμενο ενεχύρου ή χρησιδανείου,

δ. να παραχωρηθεί η χρήση τους σε τρίτους,

ε. να παραμένουν, έστω και για φύλαξη, σε χώρους εμπορίας παρομοίων ειδών ή, προκειμένου για αυτοκίνητα, και σε χώρους στάθμευσης αυτοκινήτων (PARKING) που είναι και χώροι εμπορίας αυτοκινήτων, και

στ. προκειμένου για αυτοκίνητα, να οδηγούνται έστω και για μία μόνον φορά από τρίτους, ανεξάρτητα της υπαιτιότητος ή όχι του δικαιούχου προσώπου.

2. Κατ' εξαίρεση των οριζομένων στις διατάξεις του στοιχείου (στ) της προηγουμένης παραγράφου και του στοιχείου (γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 5, εκτός από το δικαιούχο πρόσωπο και την ή τον σύζυγον αυτού, επιτρέπεται να οδηγούν το ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχόσπιτο και οι παρακάτω συγγενείς και των δύο συζύγων, ύστερα από έγγραφη έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής:

α. τα άγαμα ή έγγαμα παιδιά τους και οι σύζυγοι αυτών.

β. οι γονείς τους.

γ. τα άγαμα ή έγγαμα αδέλφια τους και οι σύζυγοι αυτών.

Η έγριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής χορηγείται στο δικαιούχο πρόσωπο με την υποχρέωση να την τοποθετήσει εντός του αυτοκινήτου, αφού προηγουμένως ο δικαιούχος με υπεύθυνη δήλωσή του, δηλώσει εκείνα από τα παραπάνω πρόσωπα που επιθυμεί να οδηγούν το αυτοκίνητό του και προσκομίσει τα απαραίτητα δικαιολογητικά από τα οποία αποδεικνύεται ο βαθμός συγγενείας του με τα δηλούμενα πρόσωπα.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 στοιχεία (ε) και (στ) και της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται αναδρομικά από 11.6.86 για τις περιπτώσεις αυτοκινήτων που ήδη έχουν εισαχθεί και παραδοθεί με τις προϊσχύουσες διατάξεις, αλλά για τις περιπτώσεις αυτές, η έγγραφη έγριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, που ορίζεται στην παράγραφο 2, απαιτείται από της εφαρμογής της απόφασης αυτής.

Άρθρο 8.

Άρση Περιορισμών.

1. Ύστερα από έγριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, αίρονται οι περιορισμοί της παραγράφου 1 του άρθρου 7, πριν από την παρέλευση της τριετίας, αφού προηγουμένως εισπραχθούν όλες οι δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις από τις οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 3, έτυχαν απαλλαγής τα προσωπικά είδη κατά την εφαρμογή, προσαυξημένες με τέλη εκπρόθεσμης καταβολής που θα υπολογισθούν από την ημερομηνία αποδοχής ή έκδοσης του παραστατικού εισαγωγής των προσωπικών ειδών, μη εφαρμοζομένων στην προκειμένη περίπτωση των διατάξεων του ν.δ. 356/74 (ΦΕΚ 90) περί ΚΕΔΕ, ως προς το χρόνο που καθίστανται ληξιπρόθεσμα τα χρέη προς το Δημόσιο και ως προς το χρόνο έναρξης υπολογισμού των τελών εκπρόθεσμης καταβολής.

2. Σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου προσώπου, πριν από την παρέλευση της τριετίας, αίρονται οι περιορισμοί της παραγράφου 1 του άρθρου 7, μετά το θάνατο του δικαιούχου προσώπου, εφόσον δεν έχει διαπιστωθεί προηγουμένως παράβαση των περιορισμών αυτών.

Άρθρο 9.

Παραβάσεις

1. Η παράβαση των διατάξεων του άρθρου 7, είναι απλή τελωνειακή παράβαση.

2. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του άρθρου 7, αίρεται αναδρομικά, από της εισαγωγής των προσωπικών ειδών, η χορηγηθείσα κατά το άρθρο 3 απαλλαγή και οφείλονται άμεσα:

α) όλες οι δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις από τις οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 3, έτυχαν απαλλαγής τα προσωπικά είδη κατά την εισαγωγή, προσαυξημένες με τέλη εκπρόθεσμης καταβολής που θα υπολογιστούν από την ημερομηνία αποδοχής ή έκδοσης του παραστατικού εισαγωγής των προσωπικών ειδών, μη εφαρμοζομένων στην προκειμένη περίπτωση των διατάξεων του Ν.Δ. 356/74 περί ΚΕΔΕ, ως προς τον χρόνο που καθίστανται ληξιπρόθεσμα τα χρέη προς το Δημόσιο και ως προς τον χρόνο έναρξης υπολογισμού των τελών εκπρόθεσμης καταβολής, και

β) πρόσθετο τέλος, ίσο, με το σύνολο στο ακέραιο, των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων που αναλογούν στα εισαχθέντα προσωπικά είδη, την ημερομηνία αποδοχής ή έκδοσης του παραστατικού εισαγωγής.

3. Υπόχρεοι για την καταβολή, των προσαυξημένων δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων και του πρόσθετου τέλους που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο, είναι αλληλέγγυα και σε ολόκληρο, το δικαιούχο πρόσωπο και ο κάτοχος των προσωπικών ειδών.

Ο κάτοχος διώκεται με βάση τη βεβαίωση που έχει κάνει η αρμόδια τελωνειακή αρχή στο όνομα του δικαιούχου προσώπου, με απλή μόνο πράξη μνείας του ονόματος του κατόχου επί του παραστατικού εισαγωγής των προσωπικών ειδών, μετά την διαπίστωση της παράβασης.

4. Σε περίπτωση που η διαπίστωση της παράβασης γίνει από τελωνειακή αρχή άλλη από εκείνη της εισαγωγής των προσωπικών ειδών, η σχετική έκθεση διαπίστωσης της παράβασης, στέλνεται αμέσως στο αρμόδιο τελωνείο εισαγωγής, το οποίο εκδίδει στη συνέχεια καταλογιστική πράξη και μεριμνά για την είσπραξη όλων των οφειλών που προκύπτουν από την παράβαση, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

5. Η καταλογιστική πράξη εκδίδεται, αφού τηρηθεί η διαδικασία που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 99 του Τελωνειακού Κώδικα.

Το δικαίωμα για έκδοση καταλογιστικής πράξης, ασκείται κατ' αρχήν μέσα στην προθεσμία που ορίζει η διάταξη του στοιχείου (α) της παραγράφου 4 του άρθρου 99 του Τελωνειακού Κώδικα, σε περίπτωση δε. που η διαπίστωση της παράβασης γίνει μέσα στο τελευταίο εξάμηνο της ως άνω προθεσμίας, αυτή δεν συμπληρούται πριν περάσει ολόκληρο έτος από της χρονολογίας της πράξης διαπίστωσης της παράβασης.

6. Η βεβαίωση προς είσπραξη (ταμειακή) των οφειλομένων δασμο-

φορολογικών επιβαρύνσεων καθώς και των τελών εμπρόθεσμης καταβολής αυτών που ορίζονται στο στοιχείο (α) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, γίνεται ταυτόχρονα με την έκδοση της καταλογιστικής πράξης επιβολής του προσθέτου τέλους που ορίζεται στο στοιχείο (β) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

7. Η εμπρόθεσμη άσκηση προσφυγής, δεν αναστέλει την είσπραξη των οφειλομένων δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων και των τελών εκπρόθεσης καταβολής αυτών που ορίζονται στο στοχείο (α) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

Για την είσπραξη των απαιτήσεων τούτων, έχουν εφαρμογή κατά τα λοιπά, πλήρως οι διάταξεις του ν.δ. 356/74 περί ΚΕΔΕ.

8. Το πρόσθετο τέλος που ορίζεται στο στοιχείο (β) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, είναι άμεσα απαιτητό και η εμπρόθεσμη άσκηση προσφυγής, δεν αναστέλει την είσπραξη του τριάντα τα εκατό (30%) αυτού.

9. Τα προσωπικά είδη, για τα οποία διαπιστώνεται παράβαση, ανεξάρτητα από τα επιτρεπόμενα κατά το Ν.Δ. 356/74 μέτρα, υπόκεινται αμέσως σε προσωρινή συντηριτική δέσμευση, με πράξη της τελωνειακής αρχής που διαπίστωσε την παράβαση.

Η δέσμευση αυτή που ισχύει μέχρι την τυχόν, σύμφωνα με το Ν.Δ. 356/74, κατάσχεσή τους, συνίσταται:

α) για μεν τα «μέσα μεταφοράς», σε σφράγιση και ακινητοποίηση αυτών από την τελωνειακή αρχή που διαπίστωσε την παράβαση, σε τελωνειακό χώρο. Κατά την κρίση της τελωνειακής αρχής που διαπίστωσε την παράβαση, η σφράγιση και ακινητοποίηση των μέσων μεταφοράς, μπορεί να γίνει σε χώρο δημόσιο ή ιδιωτικό και πάντοτε με την ευθύνη και την οικονομική επιβάρυνση του δικαιούχου προσώπου και του κατόχου των μέσων μεταφοράς, σε ολόκληρο.

β) για δε τα «είδη οικοσκευής», σε φύλαξη αυτών σε τελωνειακό χώρο, με οικονομική επιβάρυνση του δικαιούχου προσώπου και του κατόχου αυτών, σε ολόκληρο.

10. Σε περίπτωση που δεν καταβάλλονται τα, κατά τις παραγράφους 7 και 8 του παρόντος άρθρου, αμέσως απαιτητά ποσά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν.Δ. 356/74, περί αναγκαστικής είσπραξης των απαιτήσεων τούτων του Δημοσίου, για μεν την απαίτηση της παραγράφου 7, μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από της σύμφωνα με το νόμο βεβαίωσης προς είσπραξη (ταμειακής) για δε το ληξιπρόθεσμο ποσό της απαίτησης της παραγράφου 8, μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από της κοινοποίησης της καταλογιστικής πράξης.

11. Κάθε άλλη παράβαση των διατάξεων της απόφασης αυτής, εφόσον γίνεται με σκοπό να στερήσει το Δημόσιο από δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις που οφείλονται κατά την εισαγωγή, αποτελεί λαθρεμπορία και διώκεται ποινικά και διοικητικά, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Τελωνειακού Κώδικα.

Άρθρο 10.

1. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του στοιχείου (δ) της παραγράφου 1 του άρθρου 5, η απαλλαγή του άρθρου 3, μπορεί να παρασχεθεί για τα προσωπικά είδη που εισάγονται πριν ο ενδιαφερόμενος μεταφέρει την συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα, εφόσον αυτός αναλάβει την υποχρέωση να την μεταφέρει πράγματι σε προθεσμία έξι (6) μηνών από την ημερομηνία αποδοχής ή έκδοσης του παραστατικού εισαγωγής των προσωπικών ειδών.

2. Με την ίδια παραπάνω υποχρέωση της παραγράφου 1, μπορεί να παρασχεθεί η απαλλαγή του άρθρου 3, για τα προσωπικά είδη που μεταφέρει ο ενδιαφερόμενος στην Ελλάδα, στην περίπτωση που, λόγω των επαγγελματικών του υποχρεώσεων, εγκαταλείπει τη χώρα όπου είχε την συνήθη κατοικία του χωρίς ταυτόχρονα να μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα.

3. Η παράδοση των προσωπικών ειδών, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, γίνεται με την λήψη χρηματικής ή τραπεζικής εγγύησης για τους οφειλόμενους δασμούς και λοιπούς φόρους. Για την οριστικοποίηση της απαλλαγής και την λύση της εγγύησης, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να παρουσιαστεί στην αρμόδια τελωνειακή αρχή μέσα στην εξάμηνη προθεσμία και να προσκομίσει το προβλεπόμενο από το άρθρο 29 πιστοποιητικό, προκειμένου να διαπιστωθεί αν είναι δικαιούχο, της απαλλαγής του άρθρου 3, πρόσωπο.

4. Αν ο ενδιαφερόμενος δεν μεταφέρει πράγματι τη συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα, μέσα στην προβλεπόμενη εξάμηνη προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 1, καταπίπτεται η εγγύηση και εισπράττονται οι δασμοί και λοιποί φόροι, που οφείλονται την ημερομηνία αποδοχής ή έκδοσης του παραστατικού εισαγωγής των προσωπικών ειδών.

5. Για τα προσωπικά είδη που παραδίνονται με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, η προϋπόθεση του στοιχείου (α) της παραγράφου 1 του άρθρου 5 ελέγχεται με βάση την ημερομηνία αποδοχής ή έκδοσης του παραστατικού εισαγωγής των προσωπικών ειδών που παραδίνονται.

Οι προθεσμίες που ορίζονται στις παραγράφους 1 στοιχείο (δ) και 4 στοιχείο (β) του άρθρου 5 για την εισαγωγή των υπολοίπων προσωπικών ειδών και η περιοριστική προθεσμία της παραγράφου 1 του άρθρου 7, υπολογίζονται από την ημερομηνία κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος μεταφέρει πράγματι την συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα.

Άρθρο 11.

1. Οι διατάξεις που ορίζονται στα στοιχεία (α), (β) και (γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 5 και οι περιοριστικές διατάξεις του άρθρου 7, δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα που αναγκάζονται λόγω εξαιρετικών πολιτικών περιστάσεων να μεταφέρουν τη συνήθη κατοικία τους στην Ελλάδα.

2. Στα πρόσωπα της προηγουμένης παραγράφου παρέχεται απαλλαγή από δασμούς και λοιπούς φόρους και για τα είδη που ορίζονται στα στοιχεία (α) και (β) της παραγράφου 3, του άρθρου 6, αλλά σε περίπτωση εφαρμογής του παρόντος άρθρου, παραδίνεται μόνον ένα (1) οδικό όχημα με κινητήρα, δημόσιας ή ιδιωτικής χρήσης.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται τα πρόσωπα που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου, καθώς και οι προϋποθέσεις εφαρμογής αυτού.

Άρθρο 12.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

1. Στα πρόσωπα του παρόντος Κεφαλαίου, υπάγονται και οι Έλληνες και ομογενείς πολιτικοί πρόσφυγες στους οποίους παρέχονται οι απαλλαγές του άρθρου 3, με τους όρους, τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς που ορίζονται στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου, όταν επαναπατρίζονται στην Ελλάδα.

Για την απόδειξη της ιδιότητας του επαναπατριζόμενου πολιτικού πρόσφυγα, το δικαιούχο πρόσωπο πρέπει να προσκομίζει στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, το προσωρινό διαβατήριο που εκδίδουν οι ελληνικές Προξενικές αρχές σ' αυτές τις περιπτώσεις.

2. Κατά παρέκκλιση του στοιχείου (γ) της παραγράφου 4 του άρθρου 5, οι Έλληνες και ομογενείς πολιτικοί πρόσφυγες που επαναπατρίζονται, μπορούν να παραλάβουν με τις απαλλαγές του άρθρου 3 και χωρίς την καταβολή του ΦΠΑ, ένα επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχόσπιτο, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των οριζομένων στα στοιχεία (α) και (β) της παραγράφου 4 του άρθρου 5.

3. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1, εκτός από τα προσωπικά τους είδη που μπορούν να εισάγουν με τις απαλλαγές του άρθρου 3 όταν επαναπατρίζονται, μπορούν επί πλέον να εισάγουν από τη χώρα που επαναπατρίζονται, με απαλλαγή από δασμούς και λοιπούς φόρους και χωρίς του περιορισμούς του άρθρου 7:

α) μεταχειρισμένα ή καινούργια είδη οικοσκευής, συνολικής αξίας μέχρις ενός (1) εκατομμυρίου δραχμών, ανεξάρτητα από τον αριθμό των όμοιων ειδών, και

β) ένα λυόμενο σπίτι.

Τα προαναφερόμενα στα στοιχεία (α) και (β) επί πλέον αγαθά, πρέπει να εισάγονται και να τελωνίζονται εφάπαξ, πριν περάσει δωδεκάμηνη προθεσμία από την ημερομηνία μεταφοράς της συνήθους κατοικίας τους στην Ελλάδα (επαναπατρισμού).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

Είδη οικοσκευής που εισάγονται με την ευκαιρία γάμου

Άρθρο 13.

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 14 και 15, απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους, τα μεταχειρισμένα ή καινούργια είδη οικοσκευής, τα οποία ανήκουν σε πρόσωπα που μεταφέρουν την συνήθη κατοικία τους στην Ελλάδα με την ευκαιρία του γάμου τους.

2. Απαλλάσσονται επίσης, τα συνήθη γαμήλια δώρα που προσφέρονται ή αποστέλλονται σε πρόσωπα που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις της παρ. 1, από πρόσωπα που έχουν τη συνήθη κατοικία τους στο εξωτερικό. Η απαλλαγή αυτή χορηγείται για δώρα των οποίων η αξία δεν ξεπερνά τις διακόσιες πενήντα (250) Ευρωπαϊκές Νομισματικές Μονάδες, το καθένα. Η αντίστοιχη αξία σε δραχμές του ποσού αυτού καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 64 του ν. 1402/83.

Άρθρο 14.

1. Η απαλλαγή του άρθρου13 χορηγείται μόνον στα πρόσωπα τα οποία:

α) είχαν την συνήθη κατοικία τους εκτός Ελλάδος σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 4,

β) αποδεικνύουν την τέλεση του γάμου τους με πρόσωπο που έχει την συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα ή την έναρξη των διαδικασιών που απαιτούνται κατά νόμο για την τέλεσή του στη Ελλάδα.

2. Η απαλλαγή του άρθρου 13 παρέχεται μόνο για τα είδη που εισάγονται κατά το χρονικό διάστημα που αρχίζει το νωρίτερο δύο (2) μήνες πριν από την ημερομηνία που προβλέπεται για την τέλεση του γάμου και τελειώνει το αργότερο τέσσερις (4) μήνες μετά την τέλεση.

3. Τα είδη που παραλαμβάνονται με τις διατάξεις του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ αυτού, υπόκεινται στους περιορισμούς των άρθρων 7, 8 και 9 της παρούσας απόφασης.

4. Οι απαλλαγές του παρόντος κεφαλαίου παρέχονται συμπληρωματικά στις απαλλαγές του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β'.

Άρθρο 15.

1. Όταν ο τελωνισμός των ειδών οικοσκευής ή των δώρων γάμου πραγματοποιείται πριν από την τέλεση του γάμου, η παράδοσή τους γίνεται με την λήψη χρηματικής ή τραπεζικής εγγύησης για το σύνολο των δασμών και λοιπών φόρων που αναλογούν.

2. Αν το δικαιούχο πρόσωπο, μέσα σε προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία που προβλεπόταν για τον γάμο, δεν προσκομίσει στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, στοιχεία που να αποδεικνύουν την τέλεσή του, εισπράττονται οι δασμοί και λοιποί φόροι που οφείλονται την ημερομηνία αποδοχής ή έκδοσης του παραστατικού εισαγωγής των ειδών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'.

Προσωπικά είδη που αποκτώνται στα πλαίσια κληρονομικής διαδοχής.

Άρθρο 16.

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 17 και 18, χορηγείται απαλλαγή από δασμούς και λοιπούς φόρους για τα προσωπικά είδη που βρίσκονται στο εξωτερικό και περιέρχονται με κληρονομική διαδοχή - εκ διαθήξης ή εξ αδιαθέτου - σε φυσικό πρόσωπο που έχει την συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα.

2. Κατά την έννοια της παραγράφου 1. με τον όρο «προσωπικά είδη» νοούνται τα είδη που αναφέρονται στο στοιχείο (θ). της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και αποτελούν την κληρονομιά του προσώπου που απεβίωσε.

Εξαιρούνται από την απαλλαγή της παραγράφου 1:

α. τα οινοπνευματώδη προϊόντα

β. ο καπνός και τα προϊόντα καπνού

γ. τα οχήματα δημόσιας χρήσης

δ. τα είδη που παρουσιάζουν με το είδος ή την ποσότητά τους οποιοδήποτε εμπορικό ενδιαφέρον ή που προορίζονται για οικονομική (επαγγελματική) δραστηριότητα. με εξαίρεση τα φορητά όργανα μηχανικών ή ελεύθερων τεχνών που ήταν απαραίτητα για την άσκηση του επαγγέλματος του θανόντος.

ε. τα αποθέματα πρώτων υλών και κατεργασμένων ή ημικατεργασμένων προϊόντων

στ. τα ζώντα ζώα και τα αποθέματα άλλων γεωργικών προϊόντων που υπερβαίνουν τις ποσότητες που αντιστοιχούν στις συνήθεις οικογενειακές ανάγκες.

Άρθρο 17.

1. Η απαλλαγή του άρθρου 16 χορηγείται για τα προσωπικά είδη που εισάγονται εφάπαξ ή τμηματικά μέσα σε προθεσμία δύο (2) ετών από την ημερομηνία κατά την οποία περιέρχονται στους νόμιμους κληρονόμους (οριστική ρύθμιση της κληρονομικής διαδοχής).

2. Για την χορήγηση της απαλλαγής του άρθρου 16. οι νόμιμοι κληρονόμοι πρέπει να προσκομίσουν στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, πιστοποιητικό της Ελληνικής Προξενικής Αρχής ή της οικείας Δημοτικής ή Κοινοτικής Αρχής του τόπου εξαγωγής των προσωπικών ειδών, με το οποίο θα βεβαιώνεται ότι τα εισαγόμενα είδη αποκτήθηκαν λόγω κληρονομικής διαδοχής (εκ διαθήκης ή εξ αδιαθέτου) και θα αναφέρονται τα προσωπικά είδη που αποτελούν το αντικείμενο της κληρονομιάς, καθώς και οι νόμιμοι κληρονόμοι στους οποίους περιέρχονται τα προς εισαγωγή συγκεκριμένα προσωπικά είδη.

3. Τα προσωπικά είδη που εισάγονται με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου, δεν υπόκεινται στους περιορισμούς του άρθρου 7 της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 18.

Οι διατάξεις των άρθρων 16 και 17 εφαρμόζονται κατ' αναλογία και για τα προσωπικά είδη τα οποία περιέρχονται εκ διαθήκης σε νομικά πρόσωπα που δεν ασκούν κερδοσκοπική δραστηριότητα (μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα) και είναι εγκατεστημένα στην Ελλάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Δευτερεύουσα κατοικία από χώρα της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ).

Άρθρο 19.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ Ι

Εισαγωγή ειδών από κράτος - μέλος της ΕΟΚ στο οποίο ένα πρόσωπο έχει την συνήθη κατοικία του, με σκοπό την επίπλωση ή εξοπλισμό δευτερέσουσας κατοικίας του στην Ελλάδα

1. Απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους, τα έπιπλα και λοιπά κινητά είδη που εισάγονται από φυσικό πρόσωπο που έχει τη συνήθη κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος της ΕΟΚ, προκειμένου να χρησιμεύσουν για την επίπλωση ή εξοπλισμό της δευτερεύουσας κατοικίας του που βρίσκεται στην Ελλάδα.

2. Η απαλλαγή της προηγούμενης παραγράφου, χορηγείται μόνον στο συγκεχριμένο πρόσωπο το οποίο:

α. έχει τη συνήθη κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος της ΕΟΚ, και

β. είναι ιδιοκτήτης οικίας στην Ελλάδα ή την έχει μισθώσει για χρονικό διάστημα δώδεκα (12) τουλάχιστον μηνών.

3. Η απαλλαγή της παραγράφου 1, περιορίζεται στα έπιπλα και λοιπά κινητά είδη, τα οποία:

α. βρίσκονταν στην κυριότητα του δικαιούχου προσώπου και χρησιμοποιήθηκαν από αυτό στον τόπο της συνήθους κατοικίας του, για τρεις (3) τουλάχιστον μήνες πριν από την ημερομηνία εξαγωγής τους,

β. ανταποκρίνονται ως προς το είδος και την ποσότητά τους, στη συνήθη επίπλωση και εξοπλισμό της συγκεκριμένης οικίας στην Ελλάδα, και

γ. τελωνίζονται εφάπαξ ή τμηματικά μέσα σε δωδεκάμηνη προθεσμία. από την ημερομηνία έκδοσης του πιστοποιητικού που ορίζεται στο άρθρο 29 για την εισαγωγή τους στην Ελλάδα.

Άρθρο 20.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΙΙ

Εισαγωγή ειδών από κράτος μέλος της ΕΟΚ στο οποίο ένα πρόσωπο έχει δευτερεύουσα κατοικία την οποία εγκαταλείπει, με σκοπό την επίπλωση και εξοπλισμό δευτερεύουσας κατοικίας του ή της συνήθους κατοικίας του στην Ελλάδα.

1. Απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους τα έπιπλα και λοιπά κινητά είδη που εισάγονται από φυσικό πρόσωπο, λόγω εγκατάλειψης της δευτερεύουσας κατοικίας του που έχει σε ένα κράτος μέλος της ΕΟΚ, με σκοπό την επίπλωση και εξοπλισμό άλλης δευτερεύουσας κατοικίας στην Ελλάδα, ή προκειμένου για πρόσωπο που έχει τη συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα, με σκοπό την επίπλωση και εξοπλισμό της συνήθους κατοικίας του στην Ελλάδα.

2. Η απαλλαγή της προηγουμένης παραγράφου, χορηγείται μόνον στο συγκεχριμένο πρόσωπο το οποίο:

α. έχει την συνήθη κατοικία του σε ένα κράτος μέλος της ΕΟΚ (εκτός Ελλάδος) και σε άλλο κράτος μέλος της ΕΟΚ έχει δευτερεύουσα κατοικία ή έχει την συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα και σε άλλο κράτος μέλος της ΕΟΚ έχει δευτερεύουσα κατοικία.

β) εγκαταλείπει την δευτερεύουσα κατοικία που έχει στο άλλο κράτος μέλος της ΕΟΚ, με σκοπό την επίπλωση και εξοπλισμο άλλης δευτερεύουσας κατοικίας του που δημιουργεί στην Ελλάδα ή προκειμένου για πρόσωπο που έχει την συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα, με σκοπό την επίπλωση και εξοπλισμό της συνήθους κατοικίας του στην Ελλάδα.

γ. είναι ιδιοκτήτης οικίας στην Ελλάδα ή την έχει μισθώσει για δώδεκα (12) τουλάχιστον μήνες.

3. Η απαλλαγή της παραγράφου 1, περιορίζεται στα έπιπλα και λοιπά κινητά είδη τα οποία:

α. βρίσκονταν στην κυριότητα του δικαιούχου προσώπου και χρησιμοποιήθηκαν από αυτό στον τόπο της προηγούμενης δευτερεύουσας κατοικίας του, για δώδεκα (12) τουλάχιστον μήνες πριν από την ημερομηνία εξαγωγής τους.

β. ανταποκρίνονται ως προς το είδος και την ποσότητά τους στη συνήθη επίπλωση και εξοπλισμό της συγκεκριμένης οικίας στην Ελλάδα, και

γ. τελωνίζονται εφάπαξ ή τμηματικά, μέσα σε δωδεκάμηνη προθεσμία από την ημερομηνία έκδοσης του πιστοποιητικού που ορίζεται στο άρθρο 29 για την εισαγωγή τους στην Ελλάδα.

Άρθρο 21.

1. Τα είδη που εισάγονται με τις απαλλαγές του άρθρου 19 ή του άρθρου 20, υπόκεινται στους περιορισμούς της παραγράφου 1, του άρθρου 7 και εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 8 και 9.

2. Σε περίπτωση αλλαγής οικίας πριν την παρέλευση τριετίας από της εισαγωγής των ειδών, η απαλλαγή εξακολουθεί να ισχύει αν τα εισαχθέντα είδη χρησιμοποιηθούν για την επίπλωση και τον εξοπλισμό νέας οικίας στην Ελλάδα, μετά από έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής και εφόσον βέβαια συντρέχουν οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις διατάξεις του στοιχείου (β) της παραγράφου 2 και του στοιχείου (β) της παραγράφου 3 του άρθρου 19 και ανάλογα στις διατάξεις του άρθρου 20.

3. Η παράδοση των ειδών με βάση τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, γίνεται με την λήψη εγγύησης τραπεζικής, χρηματικής ή αξιόχρεης τρίτου προσώπου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η είσπραξη των δασμών και λοιπών φόρων, των προσαυξήσεων και του πρόσθετου τέλους, σε περίπτωση που το δικαιούχο πρόσωπο δεν συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

4. Η απαλλαγή με βάση τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, παρέχεται μία μόνον φορά και για μία δευτερεύουσα κατοικία, ή με το άρθρο 19 ή με το άρθρο 20.

5. Πρόσωπο που έχει παραλάβει είδη με την απαλλαγή του παρόντος κεφαλαίου, δεν επιτρέπεται να εισάγει με τις απαλλαγές του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β' ή ΣΤ', είδη όμοια με αυτά που παρέλαβε με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, και αντίστροφα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Δευτερεύουσα κατοικία από τρίτες χώρες προς τις χώρες της ΕΟΚ

Άρθρο 22.

1. Απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους με εξαίρεση το φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), τα έπιπλα και λοιπά κινητά είδη που εισάγονται από φυσικό πρόσωπο που έχει την συνήθη κατοικία του σε χώρα εκτός της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ), προκειμένου να χρησιμεύσουν για την επίπλωση ή εξοπλισμό της δευτερεύουσας κατοικίας του που βρίσκεται στην Ελλάδα.

Κατά την εισαγωγή των παραπάνω ειδών, εισπράττεται ο ΦΠΑ που αναλογεί σε αυτά.

2. Η απαλλαγή της προηγούμενης παραγράφου, χορηγείται μόνον στο συγκεκριμένο πρόσωπο το οποίο:

α. έχει την συνήθη κατοικία του σε χώρα εκτός της ΕΟΚ, και

β. είναι ιδιοκτήτης οικίας στην Ελλάδα ή την έχει μισθώσει για χρονικό διάστημα δύο (2) τουλάχιστον ετών.

3. Η απαλλαγή της παραγράφου 1, περιορίζεται στα έπιπλα και λοιπά κινητά είδη, τα οποία:

α. βρίσκονταν στην κυριότητα του δικαιούχου προσώπου και χρησιμοποιήθηκαν από αυτό στον τόπο της συνήθους κατοικίας του, για έξι (6) τουλάχιστον μήνες πριν από την ημερομηνία εξαγωγής τους,

β. ανταποκρίνονται ως προς το είδος και την ποσότητά τους στην συνήθη επίπλωση ή εξοπλισμό της συγκεκριμένης οικίας στην Ελλάδα.

γ. τελωνίζονται εφ' άπαξ ή τμηματικά μέσα σε 12μηνη προθεσμία από την ημερομηνία έκδοσης του πιστοποιητικού που ορίζεται στο άρθρο 29 για την εισαγωγή τους στην Ελλάδα.

Άρθρο 23.

1. Τα είδη που εισάγονται με τις απαλλαγές του παρόντος κεφαλαίου, υπόκεινται στους περιορισμούς της παραγράφου 1 του άρθρου 7 και εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 8 και 9.

2. Σε περίπτωση αλλαγής οικίας πριν την παρέλευση τριετίας από της εισαγωγής των ειδών, η απαλλαγή εξακολουθεί να ισχύει, αν τα εισαχθέντα είδη χρησιμοποιηθούν για την επίπλωση ή εξοπλισμό νέας οικίας στην Ελλάδα, μετά από έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής και εφόσον βέβαια συντρέχουν οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις διατάξεις του στοιχείου (β) της παραγράφου 2 και του στοιχείου (β) της παραγράφου 3 του άρθρου 22.

3. Η παράδοση των ειδών με βάση τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, γίνεται με την λήψη εγγύησης χρηματικής, τραπεζικής ή αξιόχρεης τρίτου προσώπου, προκειμένου να εξασφαλιστεί ή είσπραξη των δασμών και λοιπών φόρων, των προσαυξήσεων και του πρόσθετου τέλους, σε περίπτωση που το δικαιούχο πρόσωπο δεν συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις των προηγουμένων παραγράφων 1 και 2.

4. Η απαλλαγή με βάση τις διατάξεις του κεφαλαίου αυτού, παρέχεται μία μόνο φορά και για μία δευτερεύουσα κατοικία.

5. Πρόσωπο που έχει παραλάβει είδη με την απαλλαγή του παρόντος κεφαλαίου, δεν επιτρέπεται να εισάγει με τις απαλλαγές των διατάξεων των ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β' ή Ε' είδη όμοια με αυτά που παρέλαβε με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, και αντίστροφα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Είδη ιματισμού, σχολικά υλικά και άλλα κινητά είδη για μαθητές και φοιτητές

Άρθρο 24.

1. Απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους, ο ιματισμός, το σχολικό υλικό και τα μεταχειρισμένα κινητά πράγματα που αποτελούν την συνήθη επίπλωση ενός φοιτητικού δωματίου και ανήκουν σε φοιτητές ή μαθητές που έχουν συνήθη κατοικία τους στο εξωτερικό και έρχονται στην Ελλάδα αποκλειστικά για να σπουδάσουν.

Τα παραπάνω είδη πρέπει να προορίζονται για την προσωπική χρήση του δικαιούχου προσώπου κατά την διάρκεια των σπουδών του.

2. Κατά την έννοια της παραγράφου 1, νοούνται ως:

α. «μαθητής» ή «φοιτητής», κάθε πρόσωπο που έχει γραφτεί κανονικά σ' ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα ή σχολείο για πλήρη παρακολούθηση των μαθημάτων που δίνονται σ' αυτά.

β. «ιματισμός», ο ατομικός και οικιακός ρουχισμός καθώς και τα ενδύματα, μεταχειρισμένα ή όχι.

γ. «σχολικό υλικό», τα αντικείμενα και όργανα (στα οποία περιλαμβάνονται αριθμομηχανές και γραφομηχανές), που χρησιμοποιούν συνήθως οι φοιτητές και μαθητές για την πραγματοποίηση των σπουδών τους.

3. Η απαλλαγή της παραγράφου 1, παρέχεται εφάπαξ κάθε σχολικό έτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

Προσωπικά είδη που εισάγονται από Έλληνες εργαζόμενους στο εξωτερικό, οι οποίοι επιστρέφουν οριστικά στην Ελλάδα

Άρθρο 25.

1. Οι απαλλαγές του άρθρου 3 της απόφασης αυτής, χορηγούνται στα προσωπικά είδη που εισάγονται από Έλληνες υπηκόους με συνήθη κατοικία στην Ελλάδα, οι οποίοι αναχώρησαν από την Ελλάδα για να εργαστούν στο εξωτερικό, όπου παραμένουν εργαζόμενοι με σχέση εξαρτημένης ή όχι εργασίας, πάνω από δύο (2) συνεχή χρόνια και με τη λήξη της εργασίας τους επιστρέφουν στην Ελλάδα για οριστική εγκατάσταση.

2. Στα δικαιούχα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου, υπάγονται και οι Έλληνες δημόσιοι υπάλληλοι (περιλαμβανομένων και των διπλωματικών), οι δικαστικοί υπάλληλοι, οι αξιωματικοί, υπαξιωματικοί και οπλίτες των ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Λιμενικού Σώματος, που παραμένουν στο εξωτερικό πάνω από δύο (2) συνεχή χρόνια αποκλειστικά και μόνο για την εκτέλεση της υπηρεσίας τους και με τη λήξη της υπηρεσίας τους επιστρέφουν στην Ελλάδα με μετάθεση ή οριστικά.

3. Η συνέχεια της διετούς παραμονής και εργασίας που ορίζεται στις παραπάνω παραγράφους, θεωρείται ότι δε διακόπτεται από την προσωρινή παραμονή του προσώπου στην Ελλάδα, μόνον κατά το διάστημα της άδειάς του, διάστημα το οποίο δεν μπορεί να ξεπερνά τις ενενήντα (90) ημέρες ανά δωδεκάμηνο. Το διάστημα αυτό της άδειας για να συνυπολογιστεί στη διετία, πρέπει να διανυθεί ενδιαμέσως κατά τη διάρκεια της διετίας και όχι στο τέλος προς συμπλήρωση αυτής.

Έλληνας εργαζόμενος στο εξωτερικό που συμπλήρωσε σύμφωνα με

τα παραπάνω διετή συνεχή παραμονή και εργασία στο εξωτερικό και για διαφόρους λόγους σταμάτησε να εργάζεται, εφόσον εξακολουθεί να παραμένει πραγματικά στο εξωτερικό, μετά τη λήξη της εργασίας του, δικαιούται κατά την οριστική επάνοδό του στην Ελλάδα να τύχει των απαλλαγών της παραγράφου 1.

4. Δεν υπάγονται στα δικαιούχα πρόσωπα της παραγράφου 1, οι Έλληνες υπήκοοι με συνήθη κατοικία στην Ελλάδα, που αναχωρούν από την Ελλάδα για σπουδές στο εξωτερικό, έστω και αν κατά τη διάρκεια των σπουδών τους εργάζονται, εκτός εάν μετά τη λήξη των σπουδών τους, παρέμειναν και εργάστηκαν αποδεδειγμένα στο εξωτερικό πάνω από δύο (2) συνεχή χρόνια.

Άρθρο 26.

1. Οι απαλλαγές του άρθρου 25, παρέχονται στα δικαιούχα πρόσωπα με τους όρους, τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς που ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 5 έως 11, που εφαρμόζονται κατ' αναλογία και στα πρόσωπα του παρόντος Κεφαλαίου.

Για τον έλεγχο των προϋποθέσεων και τον υπολογισμό των προθεσμιών λαμβάνεται η ημερομηνία εκείνη κατά την οποία εκδίδεται το πιστοποιητικό που ορίζεται στο άρθρο 29.

2. Οι απαλλαγές του άρθρου 25, παρέχονται συνολικά στην οικογένεια.

3. Οι διατάξεις του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Γ', εφαρμόζονται συμπληρωματικά στα δικαιούχα πρόσωπα του παρόντος Κεφαλαίου, που επιστρέφουν στην Ελλάδα για οριστική εγκατάσταση με την ευκαιρία του γάμου τους και μόνο για εκείνα τα προσωπικά είδη που δεν παραλαμβάνουν με τις απαλλαγές του παρόντος Κεφαλαίου.

4. Οι διατάξεις των ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ Ε' και ΣΤ', δεν εφαρμόζονται στα πρόσωπα του παρόντος Κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

Γενικά

Άρθρο 27.

Προσωπικά είδη που βρίσκονται στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής

Προσωπικά είδη που παραλαμβάνονται με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, είναι δυνατόν να υπαχθούν στις διατάξεις της παρούσας απόφασης, εφόσον για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις που ορίζονται κατά περίπτωση στις διατάξεις της απόφασης αυτής.

Άρθρο 28.

Απαλλαγή με τις διατάξεις των κεφαλαίων Β' ή Η' μία φορά συνολικά.

1. Το δικαίωμα για τις απαλλαγές με τις διατάξεις των ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ Β' ή Η', ασκείται μόνον μία φορά για το σύνολο των απαλλαγών.

2. Κατ' εξαίρεση, μπορεί το ίδιο πρόσωπο να ασκήσει συμπληρωματικά το δικαίωμα δεύτερη φορά, είτε με τις διατάξεις του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β' είτε του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Η' και μόνον για προσωπικά είδη που δεν είχε παραλάβει την πρώτη φορά, με τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Μετά την άσκηση του δικαιώματος την πρώτη φορά με τις διατάξεις του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β' ή Η', το πρόσωπο ξανάφυγε για διαφόρους λόγους και παρέμεινε στο εξωτερικό, τουλάχιστον δύο (2) συνεχή χρόνια, μετά τη λήξη δωδεκαμήνου από την άσκηση του αρχικού δικαιώματος. Τυχόν προσωρινή παραμονή του προσώπου στην Ελλάδα τα δύο (2) αυτά συνεχή χρόνια, δε δημιουργεί πρόβλημα, εφόσον η παραμονή του αυτή δεν ξεπερνά τις ενενήντα (90) ημέρες ανά δωδεκάμηνο.

β. Κατά την άσκηση του δικαιώματος τη δεύτερη φορά, το πρόσωπο να θεμελιώνει δικαίωμα είτε με τις διατάξεις του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β' είτε του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Η', ως να ήταν η πρώτη φορά που ασκεί το δικαίωμα και να συντρέχουν οι λοιπές απαιτούμενες κατά περίπτωση προϋποθέσεις που ορίζονται στις διατάξεις των ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ Β' ή Η'.

γ. Η απαλλαγή παρέχεται με τις διατάξεις του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β' ή Η' συμπληρωματικά και μόνο για εκείνα από τα προσωπικά είδη που όμοια δεν είχε παραλάβει το πρόσωπο την πρώτη φορά.

3. Τα αναφερόμενα στην παράγραφο 2 ισχύουν και για τα πρόσωπα εκείνα που είχαν ασκήσει στο παρελθόν ανάλογο δικαίωμα, με βάση τις προϊσχύουσες διατάξεις και ξανάφυγαν στο εξωτερικό, από όπου επιστρέφουν επικαλούμενα τις διαταξεις του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β' ή Η' της απόφασης αυτής.

Άρθρο 29.

Προξενικό Πιστοποιητικό

1. Για κάθε περίπτωση χορήγησης της απαλλαγής που ορίζεται στις διατάξεις των ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ Β, Γ, Ε, ΣΤ και Η της παρούσας απόφασης, το δικαιούχο πρόσωπο, πρέπει να προσκομίζει και να καταθέτει στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, πιστοποιητικό της Ελληνικής Προξενικής αρχής του τόπου της συνήθους κατοικίας του ή της διαμονής του (ανάλογα με την περίπτωση) στο εξωτερικό, στο οποίο θα αναφέρονται αναλυτικά τα προς εισαγωγή προσωπικά είδη, όπως δηλώνονται από το δικαιούχο πρόσωπο και θα βεβαιώνονται τα στοιχεία εκείνα που είναι απαραίτητα για να διαπιστωθεί αν το πρόσωπο θεμελιώνει δικαίωμα απαλλαγής και συντρέχουν οι κατά περίπτωση απαιτούμενες προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απαλλαγής, ανάλογα με τις αντίστοιχες διατάξεις του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ που εφαρμόζεται. Για την έκδοση του πιστοποιητικού αυτού οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να προσκομίζουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά στοιχεία που θα αποδεικνύουν ότι είναι δικαιούχα πρόσωπα και συντρέχουν στο πρόσωπό τους οι απαιτούμενες προϋποθέσεις.

2. Το παραπάνω πιστοποιητικό μπορεί να χορηγείται και από την οικεία Δημοτική ή Αστυνομική αρχή στην περίπτωση που δεν υπάρχει αρμόδια Ελληνική Προξενική αρχή.

3. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης προβλέπεται ότι η παροχή της απαλλαγής από δασμούς και λοιπούς φόρους, εξαρτάται από τη συνδρομή ορισμένων προϋποθέσεων, η απόδειξη της συνδρομής των προϋποθέσεων αυτών προς τις αρμόδιες αρχές, βαρύνει τον ενδιαφερόμενο, ο οποίος πρέπει να προσκομίζει, τα κατάλληλα προς τούτο αποδεικτικά στοιχεία.

4. Η απαλλαγή που προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 57 έως 65 του Ν. 1402/83 (ΦΕΚ 127) και των άρθρων 45 έως 49 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83, για τα είδη που περιέχονται στις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών, παρέχεται σωρευτικά με την απαλλαγή που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης, εφόσον ο ενδιαφερόμενος συγκεντρώνει τις απαραίτητες γι' αυτό προϋποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι'

Μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 30.

Προσωπικά είδη που δεν έχουν τελωνιστεί

Εφόσον συντρέχουν οι κατά περίπτωση απαιτούμενες προϋποθέσεις, οι διατάξεις της παρούσας απόφασης εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις προσωπικών ειδών που, κατά την ημερομηνία εφαρμογής της απόφασης αυτής, δεν έχουν εξέλθει του τελωνειακού χώρου.

Άρθρο 31.

Προσωπικά είδη που τελωνίστηκαν με τις προϊσχύουσες διατάξεις (Δ. 264/85 ΑΥΟ ή Δ. 5700/67 ΑΥΟ και άρθρο 36 του Ν. 1591/86), την περίοδο από 11.6.85 μέχρι 11.6.86.

1. Καταργείται αναδρομικά από 11.6.86 η παράγραφος 1 του άρθρου 2 της αριθ. Δ. 554/69/11.6.86 ΑΥΟ (ΦΕΚ 389/Β/11.6.86) που κυρώθηκε νομοθετικά με το Ν. 1643/86 (ΦΕΚ 126).

2. Τα προσωπικά είδη τα οποία εισήχθησαν και παραδόθηκαν στους δικαιούχους πριν από την 11.6.86 σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις, διέπονται από την ετήσια περιοριστική προθεσμία που ίσχυε κατά τον τελωνισμό τους, και όχι από την τριετή περιοριστική προθεσμία που ορίστηκε αναδρομικά για τις περιπτώσεις αυτές με την παράγραφο 1, του άρθρου 2 της Δ. 554/86 ΑΥΟ.

3. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που οι υπαίτιοι παραπέμφθηκαν για λαθρεμπορία, οι περιπτώσεις της προηγουμένης παραγράφου, για τις οποίες κινήθηκε η διαδικασία είσπραξης ή εισπράχθηκαν οι οφειλόμενοι δασμοί και λοιποί φόροι και το πρόσθετο τέλος, λόγω παράβασης των προϊσχυουσών διατάξεων (παράγραφος 4, του άρθρου 7 της Δ. 264/85 ΑΥΟ, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2, του άρθρου 1, της Δ. 554/86 ΑΥΟ), τίθενται στο αρχείο ή, αντίστοιχα τα τυχόν εισπραχθέντα παραπάνω ποσά επιστρέφονται με τη διαδικασία περί αχρεωστήτως καταβληθέντων, εφόσον η παράβαση τελέστηκε μετά την παρέλευση της ετήσιας περιοριστικής προθεσμίας που ισχύει στις περιπτώσεις αυτές, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Οι προαναφερόμενες περιπτώσεις τίθενται στο αρχείο με μνεία της διάταξης της παρούσας παραγράφου.

Για την επιστροφή των προαναφερομένων ποσών που εισπράχθηκαν ολοσχερώς ή μερικώς, το πρόσωπο που τα κατέβαλε, πρέπει να καταθέσει στην τελωνειακή αρχή που τα εισέπραξε, αίτηση επιστροφής, μέσα σε δωδεκάμηνη προθεσμία από την ημερομηνία εφαρμογής της απόφασης αυτής, διαφορετικά το δικαίωμα της επιστροφής που γεννήθηκε με την παρούσα διάταξη, παραγράφεται.

4. Με την ίδια διαδικασία και αφού υποβληθεί σχετική αίτηση επιστροφής μέσα στη δωδεκάμηνη προθεσμία, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, επιστρέφονται τα ποσά που εισπράχθηκαν κατ' εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 7 της αριθ. Δ. 264/85 ΑΥΟ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 της αριθ. Δ. 554/86/ΑΥΟ), εφόσον πρόκειται για περιπτώσεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου και η είσπραξη των παραπάνω ποσών έγινε μετά την παρέλευση της ετήσιας περιοριστικής προθεσμίας που ισχύει για τις περιπτώσεις αυτές.

5. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται ανάλογα και για τα είδη που τελωνίστηκαν πριν την 11.6.86, σύμφωνα με τις διατάξεις της αριθ. Δ. 5700/67 ΑΥΟ (ΦΕΚ 300/Β/6.6.67) και του άρθρου 36 του Ν. 1591/86 (ΦΕΚ 50) και υπήχθησαν αναδρομικά στον τριετή περιορισμό με την αριθ. Δ. 1062/86 ΑΥΟ (ΦΕΚ 775/Β/31.10.86) που κυρώθηκε με το Ν. 1731/87 (ΦΕΚ 161).

Άρθρο 32.

Προσωπικά είδη που τελωνίστηκαν με τις προϊσχύουσες διατάξεις (Δ. 264/85 ΑΥΟ ή Δ. 5700/67 ΑΥΟ και άρθρο 36 του Ν. 1591/86), από 11.6.86 μέχρι την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

1. Τα προσωπικά είδη τα οποία έχουν ήδη εισαχθεί και παραδοθεί στα δικαιούχα πρόσωπα, σύμφωνα με τις προϊσχύουσες κατά περίπτωση διατάξεις, μετά την 11.6.86 και μέχρι την ημερομηνία εφαρμογής της απόφασης αυτής, διέπονται από τις αντίστοιχες διατάξεις και τους περιορισμούς (άρθρο 7) της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 33.

Περιπτώσεις του άρθρου 32, για τις οποίες διαπιστώθηκε παράβαση πριν από την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

1. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που οι υπαίτιοι παραπέμφθηκαν για λαθρεμπορία, οι περιπτώσεις που ορίζονται στο άρθρο 32 για τις οποίες έχει διαπιστωθεί παράβαση σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις (παράγραφος 4 άρθρου 7 της Δ. 264/85 ΑΥΟ, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 της Δ. 554/86 ΑΥΟ), πριν από την εφαρμογή της παρούσας απόφασης και εφόσον η διαπιστωθείσα αυτή παράβαση, δεν αποτελεί παράβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 της παρούσας απόφασης, (χωρίς να εξετάζεται στις περιπτώσεις αυτές αν υπήρχε κατά τη διαπίστωση της παράβασης, η έγγραφη έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 7 της παρούσας απόφασης), τότε:

α. Οι περιπτώσεις για τις οποίες κινήθηκε η διαδικασία είσπραξης, αλλά δεν εισπράχθηκαν οι προβλεπόμενες από τις προϊσχύουσες διατάξεις απαιτήσεις του Δημοσίου, τίθενται στο αρχείο.

Οι υποθέσεις αυτές τίθενται στο αρχείο με σχετική πράξη της τελωνειακής αρχής που κίνησε τη διαδικασία είσπραξης, εφόσον οι υπόχρεοι καταθέσουν με αίτησή τους τα αναγκαία δικαιολογητικά στοιχεία που θα ζητηθούν, από τα οποία να μπορεί η τελωνειακή αρχή να καταλήξει με ευχέρεια στο συμπέρασμα ότι η διαπιστωθείσα κατά τις προυϊσχύουσες διατάξεις παράβαση, δεν αποτελεί παράβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 της παρούσας απόφασης.

β. Στις περιπτώσεις που εισπράχθηκαν ολοσχερώς ή μερικώς τα ποσά των οφειλομένων δασμών και λοιπών φόρων και του πρόσθετου τέλους που ορίζονται στις προϊσχύουσες διατάξεις (παράγραφοι 3 και 4, άρθρου 7 της Δ. 264/85 ΑΥΟ, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 της Δ. 554/86 ΑΥΟ), επιστρέφονται τα εισπραχθέντα αυτά ποσά, με τη διαδικασία περί αχρεωστήτως καταβληθέντων.

Για την επιστροφή των παραπάνω ποσών, το πρόσωπο που τα κατέβαλε, πρέπει να καταθέσει στην τελωνειακή αρχή που τα εισέπραξε, αίτηση επιστροφής, μέσα σε δωδεκάμηνη προθεσμία από την ημερομηνία εφαρμογής της απόφασης αυτής, διαφορετικά το δικαίωμα της επιστροφής που γεννήθηκε με την παρούσα διάταξη, παραγράφεται.

Η επιστροφή γίνεται, εφόσον με την προαναφερόμενη αίτηση επιστροφής κατατεθούν ή προσκομιστούν εκ των υστέρων και τα απαραίτητα δικαιολογητικά στοιχεία που θα ζητηθούν από την τελωνειακή αρχή, από τα οποία να προκύπτει ότι η διαπιστωθείσα κατά τις προϊσχύουσες διατάξεις παράβαση δεν αποτελεί πλέον παράβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 της απόφασης αυτής.

2. Εφόσον η διαπιστωθείσα κατά τις προϊσχύουσες διατάξεις παράβαση, αποτελεί παράβαση και με τις διατάξεις του άρθρου 7 της παρούσας απόφασης, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν.Δ. 356/74 για την αναγκαστική είσπραξη των απαιτήσεων του Δημοσίου.

Άρθρο 34.

Αυτοκίνητα Πολυτέκνων

Από της ημερομηνίας εφαρμογής της παρούσας απόφασης, αυτοκίνητα που ήδη έχουν παραληφθεί ή θα παραληφθούν από πολύτεκνους γονείς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 36 του Ν. 1563/85 (ΦΕΚ 151), εκτός από το δικαιούχο πρόσωπο και την ή τον σύζυγο αυτού, επιτρέπεται να οδηγούνται και από τους συγγενείς αυτών που κατονομάζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 7 της παρούσας απόφασης, ύστερα από έγγραφη έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, η οποία χορηγείται κατ' ανάλογη εφαρμογή των οριζομένων στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 7 της απόφασης αυτής.

Άρθρο 35.

Έλληνες Διπλωματικοί

1. Τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης και τα είδη οικοσκευής που έχουν παραλάβει με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής πριν την 31.10.86, οι Έλληνες Διπλωματικοί, Προξενικοί και λοιποί υπάλληλοι του Υπουργείου Εξωτερικών καθώς και οι εξομοιούμενοι με αυτούς υπάλληλοι, έχουν τη δυνατότητα να τα διατηρήσουν στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής μέχρι τη συμπλήρωση πενταετίας από την ημέρα της προσωρινής εισαγωγής τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου ζ, της παραγράφου 1, του άρθρου 6 της Δ. 1254/84 ΑΥΟ (ΦΕΚ 886/Β/20.12.84), όπως αντικαταστάθηκε με τη Δ. 1063/86 ΑΥΟ (ΦΕΚ 775/Β/31.10.86) και στη συνέχεια με τη Δ. 247/88 ΑΥΟ, εφόσον τα παραπάνω πρόσωπα εξακολουθούν να παραμένουν στην Ελλάδα για εκτέλεση υπηρεσίας.

2. Τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης και τα είδη οικοσκευής που έχουν παραδοθεί με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής πριν την 31.10.86, σύμφωνα με την παράγραφο 1, απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους, σε περίπτωση που, μέσα στην πενταετία από την ημέρα της προσωρινής εισαγωγής, τα δικαιούχα πρόσωπα ζητήσουν τον τελωνισμό τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Η' της παρούσας απόφασης.

Προκειμένου για επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης και ανεξάρτητα του κυλινδρισμού του κινητήρα τους, παρέχεται απαλλαγή από δασμούς και λοιπούς φόρους, με εξαίρεση τον ΦΠΑ που καταβάλλεται υποχρεωτικά.

3. Η απαλλαγή της παραγράφου 2, παρέχεται, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι έχουν την προυπόθεση της παραγράφου 2 του άρθρου 25 και προσκομίζουν το πιστοποιητικό που ορίζεται στο άρθρο 29, ανεξάρτητα από τη συνδρομή ή όχι των λοιπών προυποθέσεων του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Η'.

4. Τα είδη οικοσκευής και τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης που τελωνίζονται με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, διέπονται από τους περιορισμούς των άρθρων 6, 7, 8, 9 και 28 της παρούσας απόφασης.

5. Τα είδη οικοσκευής και τα επιβατικά αυτοκίνητα που τελωνίστηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 της αριθ. Δ. 1063/86 ΑΥΟ (ΦΕΚ 775/Β/31.10.86), όπως αντικαταστάθηκε και συμπληρώθηκε με την αριθ. Δ. 1305/86 ΑΥΟ (ΦΕΚ 906/Β/23.12.86), υπόκεινται στους περιορισμούς του άρθρου 7 και τις διατάξεις των άρθρων 8 και 9 της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 36.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια και καθορίζονται τα αναγκαία δικαιολογητικά για την εφαρμογή της απόφασης αυτής.

Άρθρο 37.

Καταργούμενες Διατάξεις.

Από της εφαρμογής της παρούσας απόφασης, καταργούνται:

α. Οι παρακάτω αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών που κυρώ-

θηκαν νομοθετικά με το Ν. 1591/86 (ΦΕΚ 50):
-Δ. 264/23/8.3.85 (ΦΕΚ 139/Β/18.3.85)
-Δ. 482/47/30.4.85 (ΦΕΚ 242/Β/2.5.85)
-Δ. 726/84/4.7.85
-Δ. 905/116/5.9.85 (ΦΕΚ 519/Β/5.9.85)
-Δ. 1291/170/5.12.85

β. Η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών Δ. 554/69/11.6.86 (ΦΕΚ 389/Β/11.6.86). που κυρώθηκε νομοθετικά με το άρθρο 11 του Ν. 1643/86 (ΦΕΚ 126) (κατ' εξαίρεση η παράγραφος 1. του άρθρου 2 της απόφασης αυτής καταργείται από 11.6.86).

γ. Η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.
-Δ. 5700/189/2.6.67 (ΦΕΚ 369/Β/6.6.67).

δ. Οι διατάξεις του άρθρου 36 του Ν. 1591/86 (ΦΕΚ 50).

ε. Οι διατάξεις του άρθρου 88 στοιχείο (α). του άρθρου 89 και της παραγράφου 2 του άρθρου 125 του Ν. 1684/87 (ΦΕΚ 18).

στ. Το άρθρο 2 της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών Δ. 1063/156/24.10.86 (ΦΕΚ 775/Β/31.10.86). όπως αντικαταστάθηκε και συμπληρώθηκε με τη Δ. 1305/216/23.12.86 ΑΥΟ (ΦΕΚ 906/Β/23.12.86) και κυρώθηκε νομοθετικά με το Ν. 1731/87 (ΦΕΚ 161).

ζ. Η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών Δ. 1062/155/24.10.85 (ΦΕΚ 775/Β/31.10.86). που κυρώθηκε νομοθετικά με το Ν. 1731/87 (ΦΕΚ 161).

Άρθρο 38.

Ισχύς - εφαρμογή απόφασης.

1. Η παρούσα απόφαση ισχύει και εφαρμόζεται από 1ης Μαρτίου 1988.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί νομοθετικά.

Αθήνα, 1 Μαρτίου 1988

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΣΟΣ

Αριθ. Δ. 246/12 (2)

Παροχή στα Ελληνικά πληρώματα εμπορικών πλοίων γραμμών εξωτερικού, ολικής ή μερικής απαλλαγής από φορολογικές επιβαρύνσεις που οφείλονται στην εισαγωγή επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης και ειδών οικοσκευής.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α. Τις διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 1473/84 (ΦΕΚ 127) περί απαλλαγών πληρωμάτων εμπορικών πλοίων.

β. Τις απαλλαγές που παρέχονται στους Έλληνες εργαζόμενους στο εξωτερικό για την εισαγωγή επιβατικού αυτοκινήτου και ειδών οικοσκευής.

γ. Τις συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι εν ενεργεία Έλληνες ναυτικοί που υπηρετούν σε εμπορικά πλοία γραμμών εξωτερικού και

δ. Την Υ. 1362/Α/25.9.87 απόφαση του Πρωθυπουργού «περί αναθέσεως αρμοδιοτήτων στον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών» (ΦΕΚ 535/Β/5.10.87), αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

ΓΕΝΙΚΑ

Για την εφαρμογή της απόφασης αυτής, νοούνται:

α. ως «Ελληνικά πληρώματα πλοίων»: οι Έλληνες υπήκοοι που είναι ναυτολογημένοι σε συγκεκριμένο πλοίο και παρέχουν υπηρεσία, με καθαρά ναυτική ή άλλη ιδιότητα, επί του πλοίου. Στο πλήρωμα πλοίου περιλαμβάνεται και ο πλοίαρχος. Δεν αποτελούν μέλη πληρώματος, τα πρόσωπα που δεν είναι ναυτολογημένα σε συγκεκριμένο πλοίο, αλλά παροδικά επιβαίνουν σε αυτό για εκτέλεση προσωρινής υπηρεσίας.

β. ως «εμπορικά πλοία»: τα πλοία με ελληνική η ξένη σημαία που προορίζονται για εμπορική εκμετάλλευση, δηλαδή εκτελούν μεταφορές προσώπων ή πραγμάτων ή εκτελούν άλλες ναυτιλιακές εργασίες, με σκοπό το κέρδος.

γ. ως «πλοία γραμμών εξωτερικού»: τα πλοία τα οποία κάνουν ταξίδια μεταξύ λιμανιών του εξωτερικού, έστω και αν προσεγγίζουν ελληνικά λιμάνια (περιλαμβανομένων των βυθοκόρων που εκτελούν έργα σε λιμάνια του εξωτερικού και των επιβατικών πλοίων που λειτουργούν ως ξενοδοχεία σε λιμάνι του εξωτερικού.

δ. ως «πραγματική θαλάσσια υπηρεσία»: η υπηρεσία η οποία διανύεται κατά το διάστημα που το εμπορικό πλοίο στο οποίο είναι ναυτολογημένο το δικαιούχο πρόσωπο. κάνει ταξίδια στο εξωτερικό και η υπηρεσία αυτή πραγματοποιήθηκε πριν από τη συνταξιοδότηση του ναυτικού.

ε. ως «είδη οικοσκευής»: τα προσωπικά αντικείμενα, περιλαμβανομένου του ηλεκτρονικού υπολογιστή (PERSONAL COMPUTER) και τα είδη επίπλωσης ή εξοπλισμού που προορίζονται για προσωπική χρήση του δικαιούχου προσώπου και των μελών της οικογένειάς του ή για τις ανάγκες του νοικοκυριού του.

στ. ως «παραστατικό εισαγωγής»: το προβλεπόμενο τελωνειακό παραστατικό το οποίο κατατίθεται ή εκδίδεται κατά περίπτωση, για τη θέση σε ανάλωση του εισαγομένου επιβατικού αυτοκινήτου ή των εισαγόμενων ειδών οικοσκευής. στο όνομα του δικαιούχου προσώπου.

ζ. ως «δικαιούχα πρόσωπα»: τα εν ενεργεία ελληνικά πληρώματα εμπορικών πλοίων γραμμών εξωτερικού.

η. ως «αρμόδια τελωνειακή αρχή»: το τελωνείο εισαγωγής στο οποίο κατατίθεται ή εκδίδεται κατά περίπτωση το παραστατικό εισαγωγής του αυτοκινήτου ή των ειδών οικοσκευής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Εισαγωγή επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης με ολική ή μερική απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης του Ν. 363/76 (ΦΕΚ 152)) όπως ισχύει.

Άρθρο 2.

ΕΚΤΑΣΗ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ

1. Επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης, κυλινδρισμού κινητήρα μέχρι 1800 κυβικά εκατοστά ή με κινητήρα περιστρεφομένων εμβόλων (WANKEL) μέχρι 1000 κυβικά εκατοστά, που εισάγονται από ελληνικά πληρώματα εμπορικών πλοίων γραμμών εξωτερικού, απαλλάσσονται από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης του Ν. 363/76.

Προκειμένου για επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης, κυλινδρισμού κινητήρα πάνω από τα προαναφερόμενα όρια, απαλλάσσονται κατά τα δύο τρίτα (2/3) από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης του Ν. 363/76.

2. Η κατά τα παραπάνω ολική ή μερική φορολογική απαλλαγή της προηγούμενης παραγράφου, παρέχεται στα δικαιούχα πρόσωπα και για τα αυτοκίνητα που προμηθεύονται από τις εγχώριες αυτοκινητοβιομηχανίες οι οποίες λειτουργούν υπό το καθεστώς της τελωνειακής επίβλεψης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α' του Ν. 1573/85 (ΦΕΚ 201)

Άρθρο 3.

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ

1. Η απαλλαγή του άρθρου 2 παρέχεται στα δικαιούχα πρόσωπα, με τον όρο ότι συντρέχουν αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Ο δικαιούχος να έχει πραγματική θαλάσσια υπηρεσία, τουλάχιστον επί είκοσι τέσσερις (24) μήνες, συνεχείς ή όχι, κατά την τελευταία τετραετία, πριν από την ημερομηνία αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής του αυτοκινήτου, ναυτολογημένος σε εμπορικά πλοία γραμμών εξωτερικού,

β. κατά την παραπάνω τελευταία τετραετία, ο δικαιούχος να έχει εισάγει και δραχμοποιήσει, ως ναυτικός, συνάλλαγμα που να καλύπτει τη φορολογητέα αξία του αυτοκινήτου, όπως αυτή καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 363/76,

γ. το αυτοκίνητο να προορίζεται για προσωπική χρήση του δικαιούχου και των μελών της οικογένειάς του, και

δ. η εισαγωγή του αυτοκινήτου να γίνεται χωρίς συναλλαγματικές διατυπώσεις:

2. Κατ' εξαίρεση των οριζομένων στο στοιχείο (δ) της προηγουμένης παραγράφου, επιτρέπεται η εισαγωγή του αυτοκινήτου και με συναλλαγματικές διατυπώσεις (χορήγηση κρατικού συναλλάγματος), αλλά στην περίπτωση αυτή θα πρέπει ο δικαιούχος να προσκομίσει τα απαραίτητα δικαιολογητικά από τα οποία να αποδεικνύεται ότι έχει εισάγει και δραχμοποιήσει συνάλλαγμα, το οποίο δεν έχει χρησιμοποιήσει για οποιοδήποτε άλλο σκοπό ή απαλλαγή και το οποίο καλύπτει σε δραχμές την αξία αγοράς του συγκεκριμένου αυτοκινήτου, όπως αυτή προκύπτει από την αντίστοιχη άδεια εκτελωνισμού που έχει εκδόσει η μεσολαβούσα Τράπεζα.

3. Η απαλλαγή του άρθρου 2, παρέχεται σε κάθε δικαιούχο πρόσωπο μία (1) μόνο φορά και για ένα μόνο επιβατικό αυτοκίνητο. Πρόσωπα που έχουν εισάγει και παραλάβει επιβατικό αυτοκίνητο με τις απαλλαγές του άρθρου 25 του ν. 1473/84 δεν επιτρέπεται να εισάγουν άλλο

αυτοκίνητο με τις απαλλαγές του άρθρου 2 της απόφασης αυτής.

Πρόσωπο που έχει τύχει απαλλαγής για την εισαγωγή αυτοκινήτου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 1473/84 ή σύμφωνα με το άρθρο 2 της απόφασης αυτής και προσπάθησε να παραλάβει ή παρέλαβε και δεύτερο αυτοκίνητο με τις προαναφερόμενες διατάξεις, διώκεται με τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 89 παράγραφος 2, 97 παράγραφος 3, 100 και επόμενα του Τελωνειακού Κώδικα (ν. 1165/18, ΦΕΚ 73), όπως ισχύει.

Άρθρο 4.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

1. Τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης που παραλαμβάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2, μέχρι να συμπληρωθεί τριετία από της ημερομηνίας αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής τους, δεν επιτρέπεται, με οποιοδήποτε τρόπο τυπικό ή άτυπο:

α. να μεταβιβαστούν,

β. να εκμισθωθούν,

γ. να αποτελέσουν αντικείμενο ενεχύρου ή χρησιδανείου,

δ. να παραμένουν, έστω και για φύλαξη, σε χώρους εμπορίας αυτοκινήτων ή σε χώρους στάθμευσης αυτοκινήτων (PARKING) που είναι και χώροι εμπορίας αυτοκινήτων,

ε. να οδηγούνται έστω και για μια μόνο φορά από τρίτους, ή να παραχωρηθεί η χρήση τους σε τρίτους, ανεξάρτητα τις υπαιτιότητος ή όχι του δικαιούχου.

2. Κατ' εξαίρεση των οριζομένων στις διατάξεις του στοιχείου (γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 και του στοιχείου (ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 4, εκτός από το δικαιούχο πρόσωπο και την ή τον σύζυγον αυτού, επιτρέπεται να οδηγούν το αυτοκίνητο και οι παρακάτω συγγενείς και των δύο συζύγων, ύστερα από έγγραφη έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής:

α. τα άγαμα ή έγγαμα παιδιά τους και οι σύζυγοι αυτών,

β. οι γονείς τους,

γ. τα άγαμα ή έγγαμα αδέλφια τους και οι σύζυγοι αυτών.

Η έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής χορηγείται στο δικαιούχο πρόσωπο με την υποχρέωση να την τοποθετήσει εντός του αυτοκινήτου, αφού προηγουμένως ο δικαιούχος με υπεύθυνη δήλωσή του δηλώσει εκείνα από τα παραπάνω πρόσωπα που επιθυμεί να οδηγούν το αυτοκίνητό του και προσκομίσει τα απαραίτητα δικαιολογητικά από τα οποία αποδεικνύεται ο βαθμός συγγένειάς του με τα δηλούμενα πρόσωπα.

3. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναδρομικά για τις περιπτώσεις αυτοκινήτων τα οποία ήδη έχουν εισαχθεί και παραδοθεί με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 1473/84. αλλά για τις περιπτώσεις αυτές η έγγραφη έγριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής απαιτείται από την εφαρμογή της απόφασης αυτής.

Άρθρο 5.

ΑΡΣΗ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ

1. Ύστερα από έγριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, αίρονται οι περιορισμοί της παραγράφου 1 του άρθρου 4, πριν από την παρέλευση της τριετίας, αφού προηγουμένως εισπραχθούν οι φορολογικές επιβαρύνσεις από τις οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 2, έτυχε απαλλαγής το δικαιούχο πρόσωπο κατά την εισαγωγή του αυτοκινήτου, προσαυξημένες με τέλη εκπρόθεσμης καταβολής που θα υπολογισθούν από την ημερομηνία αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής του αυτοκινήτου, μη εφαρμοζομένων στην προκειμένη περίπτωση των διατάξεων του ν.δ. 356/74 (ΦΕΚ 90) περί ΚΕΔΕ, ως προς τον χρόνο που καθίστανται ληξιπρόθεσμα τα χρέη προς το Δημόσιο και ως προς το χρόνο έναρξης υπολογισμού των τελών εκπρόθεσμης καταβολής.

2. Σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου προσώπου, πριν από την παρέλευση της τριετίας, αίρονται αυτόματα οι περιορισμοί της παραγράφου 1 του άρθρου 4 μετά το θάνατο του δικαιούχου προσώπου, εφόσον δεν έχει διαπιστωθεί προηγουμένως παράβαση των περιορισμών αυτών.

Άρθρο 6.

ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ

1. Η παράβαση των διατάξεων του άρθρου 4, είναι απλή τελωνειακή παράβαση.

2. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του άρθρου 4, αίρεται αναδρομικά, από της εισαγωγής του αυτοκινήτου η χορηγηθείσα κατά το άρθρο 2 απαλλαγή και οφείλονται άμεσα:

α) όλες οι φορολογικές επιβαρύνσεις, από τις οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 2, έτυχε απαλλαγής το δικαιούχο πρόσωπο κατά την εισαγωγή του αυτοκινήτου, προσαυξημένες με τέλη εκπροθέσμου καταβολής που θα υπολογισθούν από την ημερομηνία αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής του αυτοκινήτου, μη εφαρμοζομένων στην προκείμενη περίπτωση των διατάξεων του ν.δ. 356/74 περί ΚΕΔΕ, ως προς τον χρόνο που καθίστανται ληξιπρόθεσμα τα χρέη προς το Δημόσιο και ως προς τον χρόνο έναρξης υπολογισμού των τελών εκπρόθεσμης καταβολής και

β) πρόσθετο τέλος, ίσο, με το σύνολο στο ακέραιο, των δασμολοφορολογικών επιβαρύνσεων που αναλογούν στο εισαχθέν αυτοκίνητο, την ημερομηνία αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής.

3. Υπόχρεοι για την καταβολή των προσαυξημένων φορολογικών επιβαρύνσεων και του προσθέτου τέλους που οφείλονται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, είναι αλληλέγγυα και σε ολόκληρο, το δικαιούχο πρόσωπο και ο κάτοχος του αυτοκινήτου.

Ο κάτοχος του αυτοκινήτου διώκεται με βάση την βεβαίωση που είχε κάνει η αρμόδια τελωνειακή αρχή στο όνομα του δικαιούχου με απλή μόνο πράξη μνείας του ονόματος του κατόχου επί του παραστατικού εισαγωγής του αυτοκινήτου, μετά την διαπίστωση της παράβασης.

4. Σε περίπτωση που η διαπίστωση της παράβασης γίνει από τελωνειακή αρχή άλλη από εκείνη της εισαγωγής του αυτοκινήτου, η σχετική έκθεση διαπίστωσης της παράβασης, στέλνεται αμέσως στο αρμόδιο τελωνείο εισαγωγής του αυτοκινήτου, το οποίο εκδίδει στην συνέχεια την καταλογιστική πράξη και μεριμνά για την είσπραξη όλων των οφειλών που προκύπτουν από την παράβαση, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού.

5. Η καταλογιστική πράξη εκδίδεται, αφού τηρηθεί η διαδικασία που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 99 του Τελωνειακού Κώδικα.

Το δικαίωμα για έκδοση καταλογιστικής πράξης, ασκείται κατ' αρχήν μέσα στην προθεσμία που ορίζει η διάταξη του στοιχείου (α) της παραγράφου 4 του άρθρου 99 του Τελωνειακού Κώδικα, σε περίπτωση δε που η διαπίστωση της παράβασης γίνει μέσα στο τελευταίο εξάμηνο της ως άνω προθεσμίας, αυτή δεν συμπληρούται πριν περάσει ολόκληρο έτος από της χρονολογίας της πράξης διαπίστωσης της παράβασης.

6. Η βεβαίωση προς είσπραξη (ταμειακή) των οφειλομένων φορολογικών επιβαρύνσεων καθώς και των τελών εκπρόθεσμης καταβολής αυτών που ορίζονται στο στοιχείο (α) της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, γίνεται ταυτόχρονα με την έκδοση της καταλογιστικής πράξης επιβολής του προσθέτου τέλους που ορίζεται στο στοιχείο (β) της παραγράφου (2) του άρθρου αυτού.

7. Η εμπρόθεση άσκηση προσφυγής, δεν αναστέλει την είσπραξη των οφειλομένων φορολογικών επιβαρύνσεων και των τελών εκπρόθεσμης καταβολής αυτών που ορίζονται στο στοιχείο (α) της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού.

Για την είσπραξη των απαιτήσεων τούτων, έχουν εφαρμογή κατά τα λοιπά, πλήρως οι διατάξεις του ν.δ. 356/74 περί ΚΕΔΕ.

8. Το πρόσθετο τέλος που ορίζεται στο στοιχείο (β) της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, είναι άμεσα απαιτητό και η εμπρόθεσμη άσκηση προσφυγής, δεν αναστέλει την είσπραξη του τριάντα τα εκατό (30%) αυτού.

9. Τα αυτοκίνητα για τα οποία διαπιστώνεται παράβαση, ανεξάρτητα από τα επιτρεπόμενα κατά το ν.δ. 356/74 μέτρα, υπόκεινται αμέσως σε προσωρινή συντηρητική δέσμευση, με πράξη της τελωνειακής αρχής που διαπίστωσε την παράβαση.

Η δέσμευση των αυτοκινήτων που ισχύει μέχρι την τυχόν, σύμφωνα με το ν.δ. 356/74, κατάσχεσή τους, συνιστάται σε σφράγιση και ακινητοποίηση αυτών από την τελωνειακή αρχή που διαπίστωσε την παράβαση, σε τελωνειακό χώρο.

Κατά την κρίση της τελωνειακής αρχής που διαπίστωσε την παράβαση, η σφράγιση και ακινητοποίηση των αυτοκινήτων, μπορεί να γίνει σε χώρο δημόσιο ή ιδιωτικό και πάντοτε με την ευθύνη και την οικονομική επιβάρυνση, σε ολόκληρο, του δικαιούχου προσώπου και του κατόχου του αυτοκινήτου.

10. Σε περίπτωση που δεν καταβάλλονται τα, κατά τις παραγράφους 7 και 8 του άρθρου αυτού, απαιτητά ποσά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.δ. 356/74 περί αναγκαστικής είσπραξης των απαιτήσεων τούτων του δημοσίου, για μεν την απαίτηση της παραγράφου 7 του άρθρου αυτού, μετά παρόδου δεκαπέντε (15) ημερών, από της σύμφωνα με το νόμο βεβαίωσης προς είσπραξιν (ταμειακής), για δε το ληξιπρόθεσμο ποσό της απαίτησης της παραγράφου 8 του άρθρου αυτού, μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από της κοινοποίησης της καταλογιστικής πράξης.

11. Κάθε άλλη παράβαση των διατάξεων της απόφασης αυτής, εφόσον γίνεται με σκοπό να στερήσει το Δημόσιο απο δασμολογικές επιβαρύνσεις που οφείλονται κατά την εισαγωγή, αποτελεί λαθρεμπορία και διώκεται ποινικά και διοικητικά, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Τελωνειακού κώδικα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Εισαγωγή ειδών οικοσκευής με απαλλαγή από φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) και λοιπούς φόρους.

Άρθρο 7.

1. Απαλλάσσονται από τον ΦΠΑ και τους λοιπούς φόρους που οφείλονται στην εισαγωγή, τα είδη οικοσκευής που εισάγονται, χωρίς συναλλαγματικές διατυπώσεις, από τα ελληνικά πληρώματα εμπορικών πλοίων γραμμών εξωτερικού, εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Τα είδη οικοσκευής προσκομίζονται στην αρμόδια τελωνειακή αρχή για τελωνισμό, το αργότερο μέσα σε διάστημα τεσσάρων (4) μηνών, από την ημερομηνία άφιξης του δικαιούχου προσώπου στην Ελλάδα, μετά την απόλυσή του ή μετά την προσωρινή διακοπή της υπηρεσίας του ή μετά την αποβίβασή του σε ελληνικό λιμάνι, από το πλοίο στο οποίο ήταν ή εξακολουθεί να είναι ναυτολογημένος.

β. η συνολική αξία των εισαγομένων ειδών οικοσκευής, δεν ξεπερνά το είκοσι τα εκατό (20%) του συναλλάγματος που έχει εισάγει και δραχμοποιήσει ο δικαιούχος ως ναυτικός, κατά το προηγούμενο δωδεκάμηνο, πριν από την ημερομηνία αποδοχής ή έκδοσης του παραστατικού εισαγωγής τους.

Σε περίπτωση που η αξία ενός είδους οικοσκευής, ξεπερνά το 20% του προαναφερομένου συναλλάγματος, για την επί πλέον αξία, υπολογίζονται και εισπράττονται οι αναλογούντες εισαγωγικοί δασμοί, ΦΠΑ, και λοιποι φόροι εισαγωγής.

γ. τα είδη οικοσκευής προορίζονται για προσωπική χρήση του δικαιούχου και των μελών της οικογένειάς του ή για τις ανάγκες του νοικοκυριού του.

2. Η απαλλαγή του άρθρου αυτού παρέχεται μόνον για ένα (1) κομμάτι από κάθε είδος οικοσκευής, κάθε ημερολογιακό έτος, ανεξάρτητα από τον αριθμό των αφίξεων του δικαιούχου στην Ελλάδα κατά το αυτό έτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Απαιτούμενα δικαιολογητικά για τη χορήγηση της απαλλαγής

Άρθρο 8.

Για την εισαγωγή επιβατικού αυτοκινήτου με τις απαλλαγές του άρθρου 2, το δικαιούχο πρόσωπο πρέπει να προσκομίζει και να καταθέτει στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, για την απόδειξη της συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 3, τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

1. πραγματική θαλάσσια υπηρεσία (στοιχείο α, παρ. 1 άρθρου 3)

– πιστοποιητικό της Υπηρεσίας Ναυτικών Μητρώων του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, με το οποίο να βεβαιώνεται η ιδιότητα του δικαιούχου και ο χρόνος πραγματικής θαλάσσιας υπηρεσίας του σε εμπορικά πλοία γραμμών εξωτερικού με ελληνική η ξένη σημαία, κατά την τελευταία τετραετία, ή

– ανάλογη βεβαίωση του πλοιάρχου του πλοίου στο οποίο υπηρέτησε ο δικαιούχος, θεωρημένη για την αλήθεια του περιεχομένου και το γνήσιο της υπογραφής του πλοιάρχου από Ελληνική Προξενική ή Λιμενική αρχή.

2. Εισαγωγή και δραχμοποίηση συναλλάγματος (στοιχείο β, παρ. 1, άρθρ. 3)

– Μοναδική ή μοναδικές βεβαιώσεις ελληνικής ή ξένης Τράπεζας, με τις οποίες να βεβαιώνεται η δραχμοποίηση συναλλάγματος στο όνομα ή για λογαριασμό του δικαιούχου ναυτικού. Από τις βεβαιώσεις αυτές θα πρέπει να προκύπτει ότι το συνάλλαγμα έχει εισαχθεί η σταλεί από το δικαιούχο πρόσωπο ή ότι έχει σταλεί για λογαριασμό του δικαιούχου από τη ναυτιλιακή επιχείρηση σε πλοίο της οποίας εργάστηκε, ή

– μοναδική ή μοναδικές βεβαιώσεις της Τράπεζας της Ελλάδος, οι οποίες χορηγούνται στο δικαιούχο ναυτικό, ύστερα από μοναδικές αιτήσεις της ναυτιλιακής επιχείρησης σε πλοίο της οποίας εργάστηκε ο δικαιούχος και με τις οποίες θα βεβαιώνεται η εισαγωγή και δραχμοποίηση από την ίδια ναυτιλιακή επιχείρηση, του συναλλάγματος που αναλογεί σε πληρωμές αποδοχών του δικαιούχου ναυτικού συγκεκριμένης περιόδου, ή

– ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ που εκδίδεται στο όνομα του δικαιούχου από τον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο, για το επί πλέον ποσό, όταν η πρωτότυπη τραπεζική μοναδική βεβαίωση υπερκαλύπτει το ποσό του δραχμοποιηθέντος συναλλάγματος που απαιτείται για την απαλλαγή από τον φόρο μεταβίβασης στην αγορά ακινήτου, ή

– ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ της πρωτότυπης μοναδικής τραπεζικής βεβαίωσης που χορηγείται από την αρμόδια τελωνειακή αρχή για το επί πλέον ποσό του δραχμοποιηθέντος συναλλάγματος, στις περιπτώσεις που ορίζονται στην απόφαση αυτή.

Τα προαναφερόμενα δικαιολογητικά πρέπει να είναι πρωτότυπα και να προσαρτώνται στο οικείο παραστατικό εισαγωγής, αφού προηγουμένως γίνει πράξη ακύρωσης της ισχύος τους με μνεία της διάταξης με την οποία χορηγήθηκε η απαλλαγή.

Σε περίπτωση που μοναδική τραπεζική βεβαίωση υπερκαλύπτει το ποσό που απαιτείται για τη χορήγηση της απαλλαγής, η αρμόδια τελωνειακή αρχή θα χορηγεί στο δικαιούχο «ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ» αυτής, στο οποίο θα γίνεται σχετική πράξη ότι ισχύει για το επί πλέον ποσό σε δραχμές. Επί της πρωτοτύπου μοναδικής τραπεζικής βεβαίωσης, γίνεται ανάλογη πράξη χορήγησης στο δικαιούχο του μοναδικού φωτοαντιγράφου για το επί πλέον ποσό και στη συνέχεια ακυρούται. Το «ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ» χορηγείται μία (1) και μόνον φορά.

3. Προορισμός αυτοκινήτου και λοιποί περιορισμοί (στοιχείο γ, παρ. 1 και παρ. 3, άρθρου 3)

Υπεύθυνη δήλωση, στην οποία ο δικαιούχος να δηλώνει ότι το αυτοκίνητο προορίζεται για προσωπική του χρήση και των μελών της οικογένειάς του σύμφωνα με τους περιορισμούς του άρθρου 4 της απόφασης αυτής και ότι δεν έχει εισάγει άλλο αυτοκίνητο με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 1473/84 ή με τις διατάξεις της απόφασης αυτής.

4. Τήρηση συναλλαγματικών διατυπώσεων (παρ. 2, άρθρου 3)

Δικαιολογητικά εισαγωγής και δραχμοποίηση συναλλάγματος, ως τα οριζόμενα δικαιολογητικά στην διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού και προκειμένου για μοναδική τραπεζική βεβαίωση, χορηγείται ανάλογα «ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ» αυτής για το επί πλέον ποσό.

5. Τα δικαιολογητικά που ορίζονται στο άρθρο αυτό προσαρτώνται στο οικείο παραστατικό εισαγωγής.

Άρθρο 9.

Για την εισαγωγή ειδών οικοσκευής με τις απαλλαγές του άρθρου 7, ο δικαιούχος πρέπει να προσκομίζει και να καταθέτει στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, τα ακόλουθα δικαιολογητικα:

1. Ελληνικό Ναυτικό φυλλάδιο, από το οποίο να προκύπτει η ναυτολόγησή του σε εμπορικό πλοίο γραμμών εξωτερικού (κατατίθεται φωτοαντίγραφο των σελίδων ναυτολόγησης), ή

– προκειμένου για πρόσωπο που έχει ναυτολογηθεί με διαβατήριο σε πλοίο με ξένη σημαία, βεβαίωση του πλοιάρχου του πλοίου στο οποίο υπηρέτησε ο δικαιούχος, θεωρημένη για την αλήθεια του περιεχομένου και το γνήσιο της υπογραφής από Ελληνική Προξενική ή Λιμενική Αρχή, από την οποία να προκύπτει η ναυτολόγησή του σε εμπορικό πλοίο γραμμών εξωτερικού, ή ανάλογη βεβαίωση της ναυτιλιακής επιχείρησης σε πλοίο της οποίας εργάστηκε ο δικαιούχος, σε συσχετισμό με άλλα αποδεικτικά στοιχεία που θα πρέπει να προσκομίσει ο δικαιούχος (όπως, άδεια νατυολόγησης, άδεια αναχώρησης προς ναυτολόγηση, ατομικοί λογαριασμοί μισθοδοσίας, σύμβαση ναυτολόγησης κ.λ.π.)

2. Εισαγωγή και δραχμοποίηση συναλλάγματος (στοιχείο β, παρ. 1, άρθρ. 7)

Δικαιολογητικά εισαγωγής και δραχμοποίησης συναλλάγματος, ως τα οριζόμενα δικαιολογητικά στην διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 8 και προκειμένου για μοναδική τραπεζική βεβαίωση, χορηγείται ανάλογα «ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ» αυτής για το επί πλέον ποσό.

3. Προορισμός ειδών και περιορισμός παρ. 2 άρθρου 7

Υπεύθυνη δήλωση, στην οποία ο δικαιούχος να δηλώνει ότι τα εισαγόμενα είδη οικοσκευής προορίζονται για την προσωπική του χρήση και των μελών της οικογένειας του ή για τις ανάγκες του νοικοκυριού του και ότι δεν έχει εισάγει άλλο όμοιο είδος οικοσκευής το ίδιο ημερολογιακό έτος.

Άρθρο 10.

Εναλλακτική χρησιμοποίηση Συναλλάγματος

1. Το συγκεκριμένο ποσό του δραχμοποιηθέντος συναλλάγματος που

χρησιμοποιήθηκε από τον δικαιούχο για την εισαγωγή αυτοκινήτου με την απαλλαγή του άρθρου 2, δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί πάλι για την εισαγωγή ειδών οικοσκευής με την απαλλαγή του άρθρου 7 της απόφασης αυτής, και αντίστροφα.

Επίσης το συγκεκριμένο ποσό του δραχμοποιηθέντος συναλλάγματος που χρησιμοποιήθηκε από τον δικαιούχο για την απαλλαγή του άρθρου 2 ή για την απαλλαγή του άρθρου 7 της απόφασης αυτής, δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί πάλι σε αρμόδια Οικονομική Εφορία για την απαλλαγή, σύμφωνα με το νόμο, από τον φόρο μεταβίβασης για αγορά ακινήτου, και αντίστροφα.

2. Το συγκεκριμένο ποσό του δραχμοποιηθέντος συναλλάγματος που χρησιμοποιήθηκε στην περίπτωση τήρησης συναλλαγματικών διατυπώσεων για την εισαγωγή αυτοκινήτου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 της απόφασης αυτής, δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί πάλι για οποιαδήποτε απαλλαγή από αυτές που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο ή για οποιοδήποτε άλλο σκοπό, και αντίστροφα.

3. Το συγκεκριμένο ποσό του δραχμοποιηθέντος συναλλάγματος που χρησιμοποιήθηκε για την εισαγωγή αυτοκινήτου ή ειδών οικοσκευής με τις απαλλαγές του άρθρου 25 του Ν. 1473/84, δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί πάλι για οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Τελικές Διατάξεις

Άρθρο 11.

Αυτοκίνητα που τελωνίσθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 1473/84

Τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης τα οποία πριν από την εφαρμογή της απόφασης αυτής, έχουν ήδη εισαχθεί και παραδοθεί στους δικαιούχους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 1473/84, διέπονται από τους περιορισμούς του άρθρου 4 και τις διατάξεις των άρθρων 5 και 6 της απόφασης αυτής, αλλά σε περίπτωση μελλοντικής άρσης των περιορισμών αυτών ύστερα από έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής (παρ. 1, άρθρο 5 της απόφασης) ή σε περίπτωση μελλοντικής διαπίστωσης παράβασης των περιορισμών (άρθρο 6 της απόφασης) και σε ότι αφορά μόνον τα προς είσπραξη κατά περίπτωση ποσά, εισπράττονται ο οφειλόμενος φόρος και το πρόσθετο τέλος σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις των παραγράφων 3, 4 και 5 του άρθρου 25 του ν. 1473/84 και όχι τα ποσά που ορίζονται αντίστοιχα στις προαναφερόμενες διατάξεις της απόφασης αυτής.

Άρθρο 12.

Παραβάσεις που διαπιστώθηκαν πριν από την εφαρμογή της παρούσας απόφασης

1. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που οι υπαίτιοι παρεπέμφθηκαν για λαθρεμπορία, οι περιπτώσεις για τις οποίες έχει διαπιστωθεί παράβαση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 25 του ν. 1473/84, πριν από την εφαρμογή της απόφασης αυτής και εφόσον η διαπιστωθείσα αυτή παράβαση, δεν αποτελεί παράβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 της απόφασης αυτής, (χωρίς να εξετάζεται στις περιπτώσεις αυτές αν υπήρχε κατά την διαπίστωση της παράβασης, η έγγραφη έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 4 της παρούσης απόφασης), τότε:

α. Οι περιπτώσεις για τις οποίες κινήθηκε η διαδικασία είσπραξης, αλλά δεν εισπράχθηκαν οι προβλεπόμενες από το άρθρο 25 του Ν. 1473/84 απαιτήσεις του Δημοσίου, τίθενται στο αρχείο.

Οι υποθέσεις αυτές τίθενται στο αρχείο με σχετική πράξη της τελωνειακής αρχής που κίνησε την διαδικασία είσπραξης, εφόσον οι υπόχρεοι καταθέσουν με αίτηση τους τα αναγκαία δικαιολογητικά στοιχεία που θα ζητηθούν, από τα οποία να μπορεί η τελωνειακή αρχή να καταλήξει με ευχέρεια, στο συμπέρασμα ότι η διαπιστωθείσα κατά τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 25 του Ν. 1473/84 παράβαση, δεν αποτελεί παράβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 της απόφασης αυτής.

β. Στις περιπτώσεις που εισπράχθηκαν ολοσχερώς ή μερικώς τα ποσά του οφειλόμενου φόρου και του προσθέτου τέλους που ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 1473/84, επιστρέφονται τα εισπραχθέντα αυτά ποσά, με την διαδικασία περί αχρεωστήτως καταβληθέντων.

Για την επιστροφή των παραπάνω ποσών, το πρόσωπο που τα κατέβαλε, πρέπει να καταθέσει στην τελωνειακή αρχή που τα εισέπραξε, αίτηση επιστροφής, μέσα σε δωδεκάμηνη (12 μήνες) προθεσμία από την ημερομηνία εφαρμογής της απόφασης αυτής, διαφορετικά το δικαίωμα της επιστροφής που γεννήθηκε με την παρούσα διάταξη, παραγράφεται.

Η επιστροφή γίνεται, εφόσον, με την προαναφερόμενη αίτηση επιστροφής κατατεθούν ή προσκομισθούν εκ των υστέρων και τα απαραίτητα δικαιολογητικά στοιχεία που θα ζητηθούν από την τελωνειακή αρχή, από τα οποία να προκύπτει ότι η διαπιστωθείσα κατά τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 25 του Ν. 1473/84 παράβαση, δεν αποτελεί πλέον παράβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 της απόφασης αυτής.

2. Εφόσον η διαπιστωθείσα, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 25 του ν. 1473/84, παράβαση, αποτελεί παράβαση και με τις διατάξεις του άρθρου 4 της απόφασης αυτής, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.δ. 356/74 περί αναγκαστικής είσπραξης των απαιτήσεων του Δημοσίου και εισπράττονται τα ποσά του οφειλόμενου φόρου και του πρόσθετου τέλους που ορίζονται στις διατάξεις των παραγράφων 3, 4 και 5 του άρθρου 25 του ν. 1473/84.

Άρθρο 13.

1. Εφόσον συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις, οι διατάξεις της απόφασης αυτής, εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις επιβατικών αυτοκινήτων και ειδών οικοσκευής που, κατά την ημερομηνία εφαρμογής της απόφασης αυτής, δεν έχουν εξέλθει του τελωνειακού χώρου. Κατ' εξαίρεση, για τα επιβατικά αυτοκίνητα των περιπτώσεων αυτών, για τα οποία έχουν τηρηθεί συναλλαγματικές διατάξεις στο όνομα του δικαιούχου προσώπου και έχει κατατεθεί το παραστατικό εισαγωγής, πριν από την εφαρμογή της απόφασης αυτής, δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 3 της παρούσης απόφασης.

2. Όπου στην απόφαση αυτή απαιτείται η συνδρομή ορισμένων προϋποθέσεων, το βάρος της απόδειξης αυτών, το φέρει ο ενδιαφερόμενος.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια και καθορίζονται ή τροποποιούνται τα αναγκαία δικαιολογητικά για την εφαρμογή της απόφασης αυτής.

4. Οι διατάξεις της παρούσης απόφασης δεν εμποδίζουν την εφαρμογή των απαγορεύσεων ή περιορισμών εισαγωγής που καθορίζονται από άλλες διατάξεις.

Άρθρο 14.

Καταργούμενες διατάξεις

Από της εφαρμογής της απόφασης αυτής, καταργούνται:

α. Οι διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 1473/84 (ΦΕΚ 127) «Περί απαλλαγών πληρωμάτων εμπορικών πλοίων», (με εξαίρεση τις παραγράφους 3, 4 και 5 που διατηρούνται σε ισχύ για την εφαρμογή των άρθρων 11 και 12 παρ. 2 της παρούσης απόφασης, σε ότι αφορά μόνον τα προς είσπραξη ποσά του οφειλόμενου φόρου και του πρόσθετου τέλους),

β. Οι αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών Δ. 1051/112/13.9.84 (ΦΕΚ 703/Β) και Δ 1297/146/13.11.84 και

γ. Οι διατάξεις του στοιχείου (γ) του άρθρου 88 του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α' του ν. 1684/87 (ΦΕΚ 18).

Άρθρο 15.

Ισχύς - Εφαρμογή της απόφασης

1. Η παρούσα απόφαση ισχύει και εφαρμόζεται από 1ης Μαρτίου 1988.

2. Η απόφαση αυτή να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί νομοθετικά.

Αθήνα, 1 Μαρτίου 1988

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΣΟΣ

Αριθ. Δ.247/13 (3)

Προσωρινή εισαγωγή ορισμένων μεταφορικών μέσων και ειδών ατομικής χρήσης.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την 83/182/ΕΟΚ Οδηγία του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου

1983 «Για φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στο εσωτερικό της Κοινότητας στις προσωρινές εισαγωγές ορισμένων μεταφορικών μέσων» που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Τεύχος L 105/23.4.83).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 19 του Κανονισμού ΕΟΚ 3599/82 και του άρθρου 108 του Ν. 1684/87 (ΦΕΚ 18/Α/26.2.87).

3. Τις διατάξεις του άρθρου 52 του Ν. 1041/2.4.80 (ΦΕΚ 75/Α/80).

4. Τις διατάξεις του στοιχείου α της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του Ν. 1642/86 (ΦΕΚ 125/Α/21.8.86).

5. Την Υ.1362/Α/25.9.87 Απόφαση του Πρωθυπουργού «Περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών» (ΦΕΚ 535/Β/5.10.1987).

6. Τα διάφορα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από τη μέχρι σήμερα εφαρμογή των διατάξεων που είχαν θεσπιστεί για την μετατροπή σε εσωτερικό δίκαιο των διατάξεων της παραπάνω Οδηγίας, αποφασίζουμε:

Πεδίο εφαρμογής.

Άρθρο 1.

1. Με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής που προβλέπεται από την παρούσα απόφαση, επιτρέπεται η εισαγωγή, χωρίς την είσπραξη των αναλογούντων δασμών και λοιπών φόρων, των μεταφορικών μέσων ιδιωτικής χρήσης (επιβατικών οχημάτων με κινητήρα και των οχημάτων που ρυμουλκούνται απ' αυτά, σκαφών αναψυχής, αεροπλάνων και αλόγων ιππασίας), τα οποία προορίζονται να παραμείνουν προσωρινά στη χώρα και στη συνέχεια να επανεξαχθούν μέσα στην προβλεπόμενη κατά περίπτωση προθεσμία.

2. Κατ' εξαίρεση των όσων ορίζονται στο άρθρο 19 του Κανονισμού ΕΟΚ 3599/82 και στο άρθρο 108 του Ν. 1684/87, στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής που ρυθμίζεται από την παρούσα απόφαση τίθενται και τα είδη ατομικής χρήσης που εισάγουν τα δικαιούχα της απόφασης αυτής πρόσωπα.

3. Στο ίδιο καθεστώς τίθενται επίσης τα συνήθη ανταλλακτικά, εξαρτήματα και εξοπλισμός που εισάγονται μαζί με τα μεταφορικά μέσα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

4α. Για να τεθούν στο καθεστώς αυτό της προσωρινής εισαγωγής τα μεταφορικά μέσα που προέρχονται από χώρα-μέλος της ΕΟΚ πρέπει η απόκτηση ή η εισαγωγή τους στη χώρα αυτή να έγινε σύμφωνα με τους γενικούς όρους φορολογίας που ισχύουν στην εσωτερική της αγορά και να μη τυχαίνουν λόγω της εξαγωγής τους καμιάς απαλλαγής ή επιστροφής δασμών και λοιπών φόρων.

Προκειμένου για επιβατηγά οχήματα, ο όρος αυτός θεωρείται ότι πληρούται, όταν το όχημα είναι εφοδιασμένο με πινακίδες κυκλοφορίας κανονικής σειράς της χώρας έκδοσης της άδειας κυκλοφορίας, όταν όμως πρόκειται για επιβατικά οχήματα για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας σε χώρα μέλος στην οποία η χορήγηση πινακίδων κυκλοφορίας κανονικής σειράς δεν εξαρτάται από την τήρηση των γενικών όρων φορολογίας της εσωτερικής της αγοράς, οι δικαιούχοι πρέπει να αποδεικνύουν με οποιοδήποτε τρόπο ότι έχουν πληρωθεί οι προβλεπόμενοι φόροι.

β. Οι προϋποθέσεις του στοιχείου α της παραγράφου αυτής δεν απαιτούνται για τα μεταφορικά μέσα που:

– αποκτώνται στα πλαίσια των διπλωματικών και Προξενικών σχέσεων,

– προορίζονται για τους αναγνωρισμένους από τη χώρα μας διεθνείς οργανισμούς και το προσωπικό αυτών, μέσα στα όρια και με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις για την ίδρυσή τους ή από τις συμφωνίες για την έδρα τους,

– αποκτώνται στα πλαίσια της Συνθήκης της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας.

5. Κατ' εξαίρεση των οριζομένων στο στοιχείο α της παραπάνω παραγράφου, επιτρέπεται η θέση στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής της παρούσας απόφασης, των επιβατηγών οχημάτων ιδιωτικής χρήσης με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας, ανεξάρτητα από τη χώρα προέλευσής τους και την ισχύ των προσωρινών πινακίδων κυκλοφορίας τους, για το προβλεπόμενο κατά περίπτωση χρονικό διάστημα.

6. Τα επιβατικά οχήματα που τίθενται στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής της παρούσας απόφασης, απαλλάσσονται από την καταβολή των τελών κυκλοφορίας, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από άλλη διάταξη της παρούσας.

7. Δεν υπάγονται στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής της απόφασης αυτής, τα οχήματα δημόσιας χρήσης.

Ορισμοί

Άρθρο 2.

Για την εφαρμογή των διατάξεων της απόφασης αυτής νοούνται ως:

1. «Όχημα δημόσιας χρήσης»: κάθε οδικό όχημα το οποίο, σύμφωνα με τον τύπο κατασκευής και τον εξοπλισμό του, είναι κατάλληλο και προορίζεται για μεταφορές με ή χωρίς κόμιστρο:

α. δέκα ατόμων και άνω, στα οποία περιλαμβάνεται και ο Οδηγός,

β. εμπορευμάτων,

καθώς και κάθε άλλο οδικό όχημα ειδικής χρήσης εκτός από την καθαυτό μεταφορά.

2. «Επιβατηγό όχημα»: κάθε οδικό όχημα ιδιωτικής χρήσης, συμπεριλαμβανομένου αν υπάρχει και του οχήματος που ρυμουλκείται απ' αυτό, εκτός απο τα οχήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Επιβατηγά οχήματα αποτελούν:

α. Τα ιδιωτικής χρήσης επιβατηγά αυτοκίνητα ή αυτοκινούμενα τροχόσπιτα με τα ρυμουλκούμενά τους.

β. Τα ιδιωτικής χρήσης μοτοποδήλατα ή μοτοσυκλέτες.

3. «Επαγγελματική χρήση»: η χρησιμοποίηση του μεταφορικού μέσου για την άμεση άσκηση αμοιβόμενης δραστηριότητας ή δραστηριότητας που έχει κερδοσκοπικό σκοπό.

4. «Ιδιωτική χρήση»: κάθε χρήση εκτός από την επαγγελματική και τη δημόσια.

5. «Είδη ατομικής χρήσης»: τα είδη ρουχισμού και άλλα φορητά ατομικά αντικείμενα, καινούργια ή μεταχειρισμένα, που περιέχονται στις προσωπικές αποσκευές, όπως αυτές ορίζονται στο Κεφάλαιο Γ' του Ν. 1402/83, ή που φέρνει μαζί του το δικαιούχο πρόσωπο και τα οποία προορίζονται για τις προσωπικές και εύλογες τρέχουσες ανάγκες του.

6. «Δικαιούχο πρόσωπο»: το φυσικό πρόσωπο που δικαιούται να παραλάβει με το καθεστώς της απόφασης αυτής μεταφορικά μέσα και είδη ατομικής χρήσης.

7. «Δασμοί»: οι δασμοί και φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου προς δασμούς αποτελέσματος, που εισπράττονται κατά την εισαγωγή, καθώς και οι γεωργικές εισφορές και άλλες επιβαρύνσεις που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή στα πλαίσια ειδικών καθεστώτων που ισχύουν για ορισμένα εμπορεύματα προερχόμενα από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων.

8. «Λοιποί φόροι»: Ο φόρος προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.), οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης, καθώς και κάθε άλλη επιβάρυνση που εισπράττεται κατά την εισαγωγή για τη θέση σε ανάλωση (τελωνισμό) των εισαγομένων εμπορευμάτων.

Έννοια κατοικίας

Άρθρο 3.

Για την εφαρμογή της απόφασης αυτής, ως «συνήθης κατοικία» νοείται ο τόπος στον οποίο ένα άτομο διαμένει συνήθως, δηλαδή τουλάχιστον εκατόν ογδόντα πέντε (185) ημέρες συνεχείας ή όχι, ανά δωδεκάμηνο, λόγω προσωπικών και επαγγελματικών δεσμών ή σε περίπτωση ατόμου χωρίς επαγγελματικούς δεσμούς, λόγω προσωπικών δεσμών από τους οποίους προκύπτουν στενοί δεσμοί μεταξύ αυτού του ατόμου και του τόπου στον οποίο κατοικεί.

Εν τούτοις η συνήθης κατοικία ατόμου του οποίου οι επαγγελματικοί δεσμοί βρίσκονται σε τόπο άλλο από τον τόπο των προσωπικών του δεσμών και το οποίο για το λόγο αυτό, υποχρεώνεται να διαμένει διαδοχικά σε διαφόρους τόπους που βρίσκονται σε δύο η περισσότερες χώρες, θεωρείται ότι βρίσκεται στον τόπο των προσωπικών του δεσμών με την προϋπόθεση ότι επιστρέφει τακτικά στον τόπο αυτό. Ο τελευταίος αυτός όρος δεν απαιτείται όταν το άτομο διαμένει σε μια χώρα για την εκτέλεση αποστολής με καθορισμένη διάρκεια.

Η φοίτηση σε Πανεπιστήμιο ή άλλη σχολή δεν συνεπάγεται μεταφορά συνήθους κατοικίας.

Προσωρινή εισαγωγή για ιδιωτική χρήση

Άρθρο 4.

1. Με την επιφύλαξη των ειδικών περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 6 της παρούσας, ο ιδιώτης που επιθυμεί να εισάγει προσωρινά τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο 1 πρέπει σωρευτικά:

α. Να έχει τη συνήθη κατοικία του εκτός Ελλάδας.

β. Να έρχεται προσωρινά στην Ελλάδα.

γ. Να τα χρησιμοποιεί για ιδιωτική του χρήση.

2. Η διάρκεια παραμονής των ειδών, ορίζεται στους έξι (6) μήνες, συνεχείς ή όχι ανά δωδεκάμηνο. Η διάρκεια αυτή μπορεί να παραταθεί για εννέα (9) ακόμη μήνες, σε περίπτωση όμως προσώπου που ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα στην Ελλάδα, η παράταση αυτή περιορίζεται στους τρεις (3) μήνες κατά, ανώτατο όριο.

Για το χρονικό διάστημα πέραν του αρχικού εξαμήνου και εφόσον πρόκειται για επιβατηγά οχήματα θα καταβάλλονται τα προβλεπόμενα από τις ισχύουσες διατάξεις τέλη κυκλοφορίας.

3. Επιτατικά οχήματα που εισάγονται προσωρινά από τα πρόσωπα της παραγράφου 1, που δεν ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα στην Ελλάδα, εφόσον δεν επανεξάγονται με τη λήξη της συνολικής διάρκειας παραμονής που προβλέπεται στην παράγραφο 2 (15μηνο), πρέπει να ακινητοποιούνται από την αρμόδια τελωνειακή αρχή, ύστερα από αίτηση του δικαιούχου προσώπου για διάστημα έξι (6) τουλάχιστον μηνών και όχι ανώτερου των είκοσι ένα (21) μηνών.

Τα επιβατικά οχήματα που βρίσκονται σε τελωνειακή ακινητοποίηση σύμφωνα με τα παραπάνω, οποτεδήποτε και αν αποσφραγιστούν, μέσα στη διάρκεια των εικοσιένα (21) μηνών, παραδίνονται για κυκλοφορία με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, στο δικαιούχο πρόσωπο, για διάστημα 15 ακόμη μηνών συνολικά με καταβολή των τελών κυκλοφορίας, εφόσον το πρόσωπο αυτό κατά το τελευταίο δωδεκάμηνο πριν από την αποσφράγιση και παράδοση του οχήματος παρέμεινε στο εξωτερικό, διαρκούσης της ακινητοποίησης, επί εκατόν ογδόντα πέντε (185) ημέρες τουλάχιστον.

Σε περίπτωση που το παραπάνω διάστημα των είκοσι ένα (21) μηνών της τελειωνειακής ακινητοποίησης παρέλθει, χωρίς το δικαιούχο πρόσωπο να φροντίσει για την με οποιοδήποτε νόμιμο τρόπο τακτοποίηση του επιβατικού του οχήματος, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις περί αζητήτων.

Προσωρινή εισαγωγή επιβατικών οχημάτων για επαγγελματική χρήση

Άρθρο 5.

1. Το πρόσωπο που επιθυμεί να εισάγει προσωρινά επιβατικό όχημα για επαγγελματική χρήση, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 2, πρέπει να συγκεντρώνει σωρευτικά τις παρακάτω προϋποθέσεις:

α. Να έχει τη συνήθη κατοικία του εκτός Ελλάδας.

β. Να μη χρησιμοποιεί το όχημα στην Ελλάδα για την εκτέλεση μεταφορών προσώπων με κόμιστρο ή άλλα υλικά οφέλη, ούτε για βιομηχανικές και εμπορικές μεταφορές εμπορευμάτων με ή χωρίς κόμιστρο.

2. Η διάρκεια παραμονής του επιβατικού οχήματος ορίζεται σε επτά (7) μήνες, συνεχείς ή όχι ανά δωδεκάμηνο για τους εμπορικούς αντιπροσώπους και σέ εξη (6) μήνες, για όλες τις άλλες περιπτώσεις.

3. Όταν σε εξαιρετικές περιπτώσεις και παρά τα στοιχεία που προσκομίστηκαν για την απόδειξη της συνήθους κατοικίας, οι τελωνειακές αρχές εξακολουθούν να έχουν σοβαρές αμφιβολίες, η θέση στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής της παρούσας απόφασης επιβατικού οχήματος για επαγγελματική χρήση, θα γίνεται με την κατάθεση εγγύησης που να καλύπτει κάθε είδους απαίτηση του δημοσίου. Αν όμως το δικαιούχο πρόσωπο αποδείξει τελικά ότι έχει τη συνήθη κατοικία του σε άλλη χώρα, οι τελωνειακές αρχές θα πρέπει να επιστρέφουν την εγγύηση, μέσα σε δύο (2) μήνες από την ημέρα προσκόμισης της απόδειξης αυτής.

Ειδικές περιπτώσεις

Άρθρο 6.

1. Είδη του άρθρου 1 της παρούσας απόφασης επιτρέπεται να εισάγονται προσωρινά και από τις παρακάτω κατηγορίες προσώπων, με τους όρους και προϋποθέσεις που αναφέρονται για κάθε κατηγορία χωριστά.

α. Πρόσωπα που έχουν τη συνήθη κατοικία τους στο εξωτερικό και έρχονται προσωρινά στην Ελλάδα, αποκλειστικά και μόνο για να σπουδάσουν σε ανώτερα ή ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ή σχολές επιμόρφωσης που ανήκουν σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

Η διάρκεια παραμονής των ειδών στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής περιορίζεται στην πραγματική διάρκεια των σπουδών η οποία περιλαμβάνει:

αα. Τα έτη ή εξάμηνα που προβλέπονται σε κάθε ίδρυμα ή σχολή με την προσθήκη ενός ευλόγου χρονικού διαστήματος που σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να ξεπεράσει το ένα (1) έτος σπουδών, για την απόκτηση του τίτλου σπουδών,

ββ. Το προκαταρκτικό έτος σπουδών κατά το οποίο αλλοδαπός υποψήφιος φοιτητής, παρακαλουθεί μαθήματα για την εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας πριν κάνει την εγγραφή του σε ανώτερο ή ανώτατο εκπαιδευτικό σύστημα.

Το έτος σπουδών θα υπολογίζεται με αφετηρία την 1η Οκτώβρη κάθε έτους και θα τελειώνει την 30ή του Σεπτέμβρη του επομένου έτους.

β. Πρόσωπα που έχουν τη συνήθη κατοικία τους στο εξωτερικό και έρχονται προσωρινά στην Ελλάδα, αποκλειστικά και μόνο για μετεκπαίδευση ή ειδίκευση σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ή σχολές επιμόρφωσης που ανήκουν σε Νομικά πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου η Πανεπιστημιακές κλινικές.

Η διάρκεια παραμονής των ειδών στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής ορίζεται σε ένα έτος, από την έναρξη της μετεκπαίδευσης ή ειδίκευσης. Του χρονικού αυτού διαστήματος μπορούν να επωφεληθούν και τα πρόσωπα της περίπτωσης α τα οποία είχαν εισάγει προσωρινά είδη του άρθρου 1 και μετά τη λήξη των σπουδών τους παραμένουν στην Ελλάδα και μέσα σε διάστημα τριών (3) μηνών αρχίζουν τη μετακπαίδευση ή ειδίκευση με τους ίδιους όρους που αναφέρονται πιο πάνω.

γ. Αλλοδαποί υπήκοοι που έχουν τη συνήθη κατοικία τους στο εξωτερικό και έρχονται προσωρινά στην Ελλάδα με σκοπό να εργαστούν, σε εκτέλεση σύμβασης ορισμένου χρόνου με το ελληνικό Δημόσιο, Οργανισμούς Δημοσίου Δικαίου, Νομικά Πρόσωπα που εποπτεύονται από το Δημόσιο, σε αλλοδαπά εμπορικά ή βιομηχανικά επιμελητήρια ή σε εγκατεστημένους στη χώρα μας ξένους κρατικούς οργανισμούς και ινστιτούτα και οι οποίοι προσφέρουν ιδιαίτερα εξειδικευμένη εργασία προσωρινής μορφής.

Η διάρκεια παραμονής των ειδών στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής ορίζεται σε τρία (3) χρόνια από την ημερομηνία έναρξης της εργασίας και εφόσον διαρκεί η σύμβαση.

δ. Αλλοδαποί υπήκοοι που έχουν τη συνήθη κατοικία τους στο εξωτερικό και έρχονται προσωρινά στην Ελλάδα για να εργαστούν με σύμβαση ορισμένου χρόνου ως διδακτικό προσωπικό σε ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας ή σε ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα με βάση διμερείς μορφωτικές συμφωνίες.

Η διάρκεια παραμονής των ειδών στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής ορίζεται για όσο διάστημα διαρκεί η σύμβαση.

ε. Οι Έλληνες διπλωματικοί, Προξενικοί και λοιποί υπάλληλοι του Υπουργείου Εξωτερικών, καθώς και οι εξομοιούμενοι μ' αυτούς υπάλληλοι, που επιστρέφουν προσωρινά στην Ελλάδα για εκτέλεση υπηρεσίας.

Η διάρκεια παραμονής των ειδών στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής ορίζεται για διάστημα μέχρι πέντε (5) χρόνια, από την ημερομηνία άφιξης των δικαιούχων προσώπων στην Ελλάδα, χωρίς δικαίωμα αντικατάστασης των ειδών που έχουν εισάγει προσωρινά και με την προϋπόθεση ότι τα παραπάνω πρόσωπα εξακολουθούν να παραμένουν προσωρινά στην Ελλάδα για εκτέλεση υπηρεσίας.

στ) Τα πρόσωπα με συνήθη κατοικία στην Ελλάδα, που παραμένουν και εργάζονται στο εξωτερικό τουλάχιστον έξι (6) μήνες το δωδεκάμηνο.

Η διάρκεια παραμονής των ειδών στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής ορίζεται σε έξι (6) μήνες, συνεχείς ή όχι ανά δωδεκάμηνο.

ζ) Οι Έλληνες υπήκοοοι με συνήθη κατοικία στην Ελλάδα που σπουδάζουν στο εξωτερικό ως φοιτητές, σπουδαστές ή μετεκπαιδευόμενοι σε σχολές εξωτερικού, εφόσον παραμένουν για σπουδές εκτός Ελλάδος κατά το μεγαλύτερο διάστημα του έτους σπουδών.

Η διάρκεια παραμονής των ειδών στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής ορίζεται σε τρεις (3) μήνες συνεχείς ή όχι ανά ημερολογιακό έτος.

η) Οι Ελληνικής υπηκοότητας ναυτικοί που υπηρετούν σε εμπορικά πλοία γραμμών εξωτερικού τουλάχιστον έξι (6) μήνες το δωδεκάμηνο.

Η διάρκεια παραμονής των ειδών στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής ορίζεται σε έξι (6) μήνες συνεχείς η όχι ανά δωδεκάμηνο.

θ) Οι επαναπατριζόμενοι Έλληνες και ομογενείς πολιτικοί πρόσφυγες και τα πρόσωπα των Κεφαλαίων Β' και Η' της αριθ. Δ. 245/11/1.3.88 ΑΥΟ που μεταφέρουν τη συνήθη κατοικία τους ή επαναπατρίζονται οριστικά στην Ελλάδα.

Η διάρκεια παραμονής των ειδών στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής ορίζεται σε έξι (6) μήνες για τους πολιτικούς πρόσφυγες και σε ένα μήνα για τα άλλα πρόσωπα, με την προϋπόθεση ότι ο χρόνος αυτός δεν ξεπερνά την προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να πραγματοποιηθεί ο τελωνισμός των εισαγόμενων ειδών.

2. Με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 8, κάθε κατηγορία προσώπων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο μπορεί να εισάγει προσωρινά τα παρακάτω από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο 1:

– Οι κατηγορίες α, β, γ, δ και στ, ιδιωτικής χρήσης επιβατικό όχημα και είδη ατομικής χρήσης.

– Οι κατηγορίες ζ, η και θ, μόνο ιδιωτικής χρήσης επιβατικό όχημα.

– Η κατηγορία ε μόνο ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο που ο κυλινδρισμός του κινητήρα του δεν ξεπερνά τα 1800 κυβικά εκατοστά.

3. Για τα επιβατικά οχήματα που εισάγονται και κυκλοφορούν με το καθεστώς της παρούσας απόφασης από τα πρόσωπα των κατηγοριών α, β, γ, δ και ε της παραγράφου 1, οφείλονται από την εισαγωγή τα προβλεπόμενα από τις κείμενες διατάξεις τέλη κυκλοφορίας, εκτός από τα πρόσωπα εκείνα της κατηγορίας α τα οποία έχουν συνήθη κατοικία σε χώρα-μέλος της ΕΟΚ και εισάγουν επιβατικό όχημα που φέρει πινακίδες κυκλοφορίας κανονικής σειράς της χώρας-μέλους, που έχει εκδόσει την άδεια κυκλοφορίας.

Προσωρινή εισαγωγή αλόγων ιππασίας

Άρθρο 7.

1. Η θέση στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής της παρούσας απόφασης των αλόγων ιππασίας, γίνεται με τους παρακάτω όρους και προϋποθέσεις:

α. Τα άλογα ιππασίας πρέπει να εισέρχονται στη χώρα εν όψει ή κατά τη διάρκεια περιπάτων που κάνουν οι αναβάτες τους. Δεν επιτρέπεται η θέση στο παραπάνω καθεστώς αλόγων ιππασίας που μεταφέρονται πάνω σε μεταφορικά μέσα, όταν η μεταφορά τους, γίνεται από κάτοικο Ελλάδας.

β. Η θέση στο παραπάνω καθεστώς πρέπει να ζητηθεί το αργότερο κατά την είσοδο στο έδαφος της χώρας. Όταν όμως ζητηθεί πριν από την είσοδο, ο αναβάτης μπορεί να απαλλάσσεται από την υποχρέωση να εισέλθει στο έδαφος της χώρας από συνοριακό σταθμό.

γ. Τα άλογα ιππασίας να μη χρησιμοποιούνται για άλλο σκοπό εκτός από τον περίπατο.

2. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν θίγουν άλλες ρυθμίσεις που μπορεί να περιορίζουν την είσοδο αλόγων στη χώρα, όπως π.χ. υγειονομικές, αστυνομικές κ.λπ.

Περιορισμοί

Άρθρο 8.

1. Τα μεταφορικά μέσα και τα είδη ατομικής χρήσης που τίθενται στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης, πρέπει να επανεξάγονται το αργότερο την ημερομηνία λήξης του χρόνου παραμονής τους στο καθεστώς που προβλέπεται κατά περίπτωση. Τα ρυμουλκούμενα οχήματα πρέπει να επενεξάγονται μαζί με το κυρίως όχημα.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 τα μεταφορικά μέσα και είδη ατομικής χρήσης που τίθενται στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης, δεν επιτρέπεται με οποιοδήποτε τρόπο, τυπικό ή άτυπο:

α. να μεταβιβασθούν,

β. να εκμισθωθούν,

γ. να αποτελέσουν αντικείμενο ενεχύρου ή χρησιδανείου,

δ. να παραχωρηθεί η χρήση τους σε τρίτους,

ε. να οδηγούνται, προκειμένου για μέσα μεταφοράς, έστω και για μία μόνον φορά από τρίτους, ανεξάρτητα της υπαιτιότητας ή όχι του δικαιούχου.

Πάντως, τα επιβατικά οχήματα που ανήκουν σε επιχείρηση ενοικίασης, η καταστατική έδρα της οποίας βρίσκεται εκτός Ελλάδας, επιτρέπεται να εκμισθωθούν πάλι σε μη κάτοικο Ελλάδας προκειμένου να επανεξαχθούν το αργότρεο εντός δέκα (10) ημερών, ανάλογα με την απόσταση ή την κατάσταση του οχήματος, εφόσον αυτά βρίσκονται στην Ελλάδα σε εκτέλεση σύμβασης μίσθωσης η οποία έληξε στη χώρα μας.

Επιτρέπεται ακόμη να επανεξαχθούν από υπάλληλο της επιχείρησης ενοικίασης, έστω και αν ο υπάλληλος αυτός είναι κάτοικος Ελλάδας.

3. Κατ' εξαίρεση των οριζομένων, στο στοιχείο (ε) της προηγουμένης παραγράφου:

α. Εκτός του δικαιούχου προσώπου, επιτρέπεται να οδηγούν τα μεταφορικά μέσα ιδιωτικής χρήσης, ύστερα από έγκριση τελωνειακής αρχής και άλλα πρόσωπα, εφόσον τα τρίτα αυτά πρόσωπα θεμελειώνουν δικαίωμα προσωρινής εισαγωγής μεταφορικών μέσων με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που ισχύουν για το δικαιούχο πρόσωπο.

Η έγκριση της τελωνειακής αρχής για την οδήγηση των μεταφορικών μέσων από τρίτα πρόσωπα, δίνεται, αφού προηγουμένως το δικαιούχο πρόσωπο, δηλώσει τα πρόσωπα εκείνα που επιθυμεί να οδηγούν το μεταφορικό μέσο και με τον όρο ότι τα τρίτα πρόσωπα, παρουσιάζονται στην τελωνειακή αρχή και προσκομίζουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά στοιχεία, από τα οποία προκύπτει ότι έχουν το ίδιο δικαίωμα προσωρινής εισαγωγής ως και το δικαιούχο πρόσωπο.

Δεν απαιτείται έγκριση της Τελωνειακής αρχής για την οδήγηση του μεταφορικού μέσου, όταν τα τρίτα πρόσωπα που έχουν το ίδιο δικαίωμα με τον δικαιούχο, είναι ο ή η σύζυγος, τα παιδιά και οι γονείς του δικαιούχου προσώπου.

β. Προκειμένου για μεταφορικά μέσα ιδιωτικής χρήσης που παραλαμβάνουν τα πρόσωπα που ορίζονται στις διατάξεις των στοιχείων γ, δ, ε και θ του άρθρου 6 ή προκειμένου για επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης που παραλαμβάνουν τα πρόσωπα των διατάξεων που ορίζονται στο άρθρο 18 της παρούσας απόφασης, επιτρέπεται η οδήγησή τους από τον ή την σύζυγο και τα παιδιά του δικαιούχου προσώπου, χωρίς την έγκριση της Τελωνειακής αρχής και ανεξάρτητα αν τα πρόσωπα αυτά (συγγενείς) θεμελειώνουν δικαίωμα προσωρινής εισαγωγής.

4. Δεν επιτρέπεται η εισαγωγή με το καθεστώς της παρούσας απόφασης και δεύτερου μεταφορικού μέσου από το ίδιο πρόσωπο, ούτε η εισαγωγή σωρευτικά αυτοκινούμενου τροχόσπιτου και ρυμουλκούμενου τροχόσπιτου.

Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η εισαγωγή επιβατικού οχήματος και σκάφους αναψυχής όταν το σκάφος βρίσκεται επί ρυμουλκούμενου οχήματος που συνεισάγεται με το επιβατικό όχημα από το οποίο ρυμουλκείται.

5. Εκτός από την περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4, σε περίπτωση προσωρινής απουσίας από την Ελλάδα του δικαιούχου προσώπου, κατά την διάρκεια παραμονής του επιβατικού οχήματος στο καθεστώς της προσωρινής εισαγώγής που έχει ορίσει η Τελωνειακή αρχή, δεν είναι υποχρεωτική η τελωνειακή ακινητοποίηση του οχήματος.

6. Οι περιορισμοί του παρόντος άρθρου ισχύουν και για τα επιβατικά οχήματα που έχουν εισάγει ή θα εισάγουν προσωρινά τα δικαιούχα πρόσωπα με βάση τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 της παρούσας απόφασης εκτός αν οι διατάξεις αυτές προβλέπουν διαφορετικά.

Μεταβιβάσεις

Άρθρο 9.

1. Κατ' εξαίρεση του περιορισμού που αναφέρεται στο στοιχείο α της παραγράφου 2 του άρθρου 8, τα επιβατικά οχήματα ιδιωτικής χρήσης που έχουν εισαχθεί προσωρινά με βάση τις διατάξεις της παρούσας απόφασης ή τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 αυτής και φέρουν προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας ή πινακίδες κυκλοφορίας κανονικής σειράς τρίτων προς την ΕΟΚ χωρών ή τις ειδικές πινακίδες που προβλέπουν ορισμένες από τις αναφερόμενες στο άρθρο 18 διατάξεις, μπορούν να μεταβιβάζονται σε άλλα πρόσωπα που θεμελιώνουν επίσης δικαίωμα προσωρινής εισαγωγής επιβατικού οχήματος ιδιωτικής χρήσης.

Δικαίωμα μεταβίβασης (πώλησης ή αγοράς) δεν παρέχεται στα πρόσωπα των κατηγοριών β, στ, ζ, η και θ της παραγράφου 1 του άρθρου 6 της απόφασης αυτής.

2. Η μεταβίβαση των επιβατικών οχημάτων της προηγουμένης παραγράφου γίνεται με τους παρακάτω όρους και προϋποθέσεις:

α. Το πρόσωπο προς το οποίο γίνεται η μεταβίβαση (αγοραστής) να έχει δικαίωμα προσωρινής εισαγωγής επιβατικού οχήματος ιδιωτικής χρήσης με βάση την παρούσα απόφαση ή τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 αυτής.

β. Το μεταβιβαζόμενο επιβατικό όχημα πρέπει:

– Να μη είναι κυκλοφορίας μεγαλύτερης των έξι (6) ετών κατά τον χρόνο της μεταβίβασης.

– Να το έχει πραγματικά κυκλοφορήσει στη χώρα ο πωλητής με βάση τις διατάξεις της παρούσας απόφασης ή τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 αυτής, τουλάχιστον για δύο μήνες.

– Να ανήκει κατά πλήρη κυριότητα στον πωλητή, γεγονός που αποδεικνύεται μόνο από έγκυρο τίτλο κυριότητας.

– Να έχει γνήσια και σύμφωνα με τον τίτλο κυριότητας τα διακριτικά του στοιχεία (αριθμός πλαισίου, κινητήρα κλπ.).

– Να μην έχει λήξει η προβλεπόμενη κατά περίπτωση διάρκεια παραμονής του, στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής.

γ. Κατά τον χρόνο της μεταβίβασης να υπάρχει αυτοπρόσωπη παρουσία στην αρμόδια για τη μεταβίβαση τελωνειακή αρχή, τόσο του πωλητή όσο και του αγοραστή, αποκλειομένων των πληρεξουσίων.

δ. Να καταβάλλονται τα προβλεπόμενα για την μεταβίβαση τέλη χαρτοσήμου και δικαιώματα υπέρ Ταμείου Νομικών.

ε. Να προσκομίζονται τα παρακάτω δικαιολογητικά:

– Αίτηση πωλητή και αγοραστή προς την αρμόδια για τη μεταβίβαση τελωνειακή αρχή.

– Στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι ο αγοραστής είναι δικαιούχο προσωρινής εισαγωγής πρόσωπο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο στοιχείο α.

– Άδεια οδήγησης του αγοραστή.

– Υπεύθυνη δήλωση ότι βρίσκεται στην Ελλάδα προσωρινά.

– Πρωτότυπα δικαιολογητικά από τα οποία να προκύπτει η εισαγωγή και δραχμοποίηση ποσού συναλλάγματος που να καλύπτει την καθοριζόμενη από την τελωνειακή αρχή αξία του μεταβιβαζόμενου επιβατικού οχήματος.

3. Το χρονικό διάστημα, από την άφιξη του δικαιούχου προσώπου (αγοραστή) στη χώρα (ή από την ημερομηνία υπολογισμού της προβλεπόμενης κατά περίπτωση διάρκειας παραμονής στο καθεστώς), μέχρι την αγορά του επιβατικού οχήματος, προσμετράται στη διάρκεια παραμονής του επιβατικού οχήματος που προβλέπεται για κάθε περίπτωση.

4. Μεταβιβάσεις επιβατικών οχημάτων που γίνονται σε όμορες χώρες και αφορούν οχήματα που είχαν κυκλοφορήσει προηγουμένως στη χώρα με τις διατάξεις της απόφασης αυτής ή τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 αυτής, δεν αναγνωρίζονται παρά μόνο αν έχουν περάσει 185 ημέρες τουλάχιστον από την επανεξαγωγή του οχήματος στην όμορη χώρα.

5. Σε περίπτωση παραπέρα μεταβιβάσεων του ίδιου επιβατικού οχήματος, στις οποίες δεν είναι δυνατή η προσκόμιση τίτλων κυριότητας στο όνομα του τελευταίου πωλητή, επιτρέπεται η μεταβίβαση του οχήματος, μόνο εφόσον διαπιστωθεί η ύπαρξη έγκυρων τίτλων, έστω κι αν αυτοί αναφέρονται στο όνομα του πρώτου πωλητή.

6. Για τα προερχόμενα από μεταβίβαση επιβατικά οχήματα οφείλονται από την ημέρα της μεταβίβασης τα προβλεπόμενα από τις ισχύουσες διατάξεις, τέλη κυκλοφορίας.

7. Οι μεταβιβάσεις επιβατικών αυτοκινήτων του Α.Ν. 89/67 γίνονται μόνο μεταξύ δικαιούχων προσώπων της ίδιας κατηγορίας με τους όρους και τη διαδικασία που ίσχυε μέχρι σήμερα για την κατηγορία αυτή.

Παραβάσεις – Πρόσθετα τέλη

Άρθρο 10.

1. Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης επανεξαγωγής επιβατικών οχημάτων που παραδόθηκαν με βάση τις διατάξεις της παρούσας απόφασης, οφείλονται άμεσα τα παρακάτω πρόσθετα τέλη:

α. εφάπαξ πρόσθετο τέλος δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών για τη μη εμπρόθεσμη επανεξαγωγή, και

β. πρόσθετο τέλος για κάθε μέρα κυκλοφορίας του επιβατικού οχήματος μετά τη λήξη της προς επανεξαγωγή προθεσμίας ως ακολούθως:

– για επιβατικά οχήματα μέχρι 1600 CC, χίλιες (1.000) δραχμές

– για επιβατικά οχήματα από 1601 CC μέχρι 2000 CC δύο χιλιάδες πεντακόσιες (2.500) δραχμές

– για επιβατικά οχήματα από 2001 CC και άνω, τρεις χιλιάδες πεντακόσιες (3.500) δραχμές.

Για το χρονικό διάστημα της κυκλοφορίας μετά τη λήξη της προθεσμίας επανεξαγωγής, θα εισπράττονται και τα προβλεπόμενα τέλη κυκλοφορίας.

Προκειμένου για ρυμουλκούμενο όχημα (περιλαμβανομένου και του ρυμουλκούμενου τροχόσπιτου), που παρέμεινε στη χώρα μετά την επανεξαγωγή του οχήματος που το ρυμουλκούσε, το πρόσθετο τέλος για κάθε μέρα παραμονής του ρυμουλκουμένου οχήματος μετά την επανεξαγωγή του κυρίως οχήματος, ορίζεται σε πεντακόσιες (500) δραχμές.

Για το χρονικό διάστημα της παραμονής του ρυμουλκούμενου οχήματος μετά την επανεξαγωγή του κυρίως οχήματος, θα εισπράττονται και τα προβλεπόμενα τέλη κυκλοφορίας.

2. Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης επανεξαγωγής των λοιπών, εκτός των επιβατικών οχημάτων και των αλόγων ιππασίας, μεταφορικών μέσων, που παραδόθηκαν με βάση τις διατάξεις της παρούσας απόφασης, οφείλονται άμεσα:

α. εφάπαξ πρόσθετο τέλος δέκα (10.000) χιλιάδων δραχμών για τη μη εμπρόθεσμη επανεξαγωγή και

β. πρόσθετο τέλος δύο χιλιάδων (2.000) δραχμών για κάθε ημέρα παραμονής τους μετά τη λήξη της προς επανεξαγωγή προθεσμίας.

3. Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης επανεξαγωγής των αλόγων ιππασίας και των ειδών ατομικής χρήσης, οφείλεται άμεσα πρόσθετο τέλος ίσο με το 50% των δασμών και λοιπών φόρων που τους αναλογούν κατά την ημέρα διαπίστωσης της παράβασης.

4. Σε περίπτωση λήξης της προθεσμίας επανεξαγωγής επιβατικού οχήματος που είχε τεθεί εμπρόθεσμα σε τελωνειακή ακινητοποίηση και εξακολουθεί να παραμένει ακινητοποιημένο, δεν θα εισπράττονται πρόσθετα τέλη. Με τη λήξη όμως της προθεσμίας επανεξαγωγής θα εφαρμόζονται οι διατάξεις για την κήρυξη των οχημάτων ως αζητήτων. Σε περίπτωση που το πρόσωπο που είχε εισάγει προσωρινά το όχημα παρουσιαστεί μετά την κήρυξη του οχήματος ως αζήτητου αλλά πριν την περιέλευσή του στην κυριότητα του δημοσίου και ζητήσει την επανεξαγωγή του θα εισπράττεται το προβλεπόμενο στην παράγραφο 1 στοιχείο α εφάπαξ πρόσθετο τέλος και θα του αποδίδεται το όχημα για επανεξαγωγή ή τελωνισμό.

5. Αν διαπιστωθεί ότι η προσωρινή εισαγωγή μεταφορικού μέσου ή είδους ατομικής χρήσης με βάση την παρούσα απόφαση επετράπει με βάση ανακριβή στοιχεία που προσκομίστηκαν στην τελωνειακή αρχή, οφείλονται άμεσα:

– εφόσον πρόκειται για επιβατικά οχήματα, τα πρόσθετα τέλη του στοιχείου β της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού για κάθε ημέρα παραμονής από την εισαγωγή του οχήματος.

– εφόσον πρόκειται για τα λοιπά, εκτός των επιβατικών οχημάτων και των αλόγων ιππασίας, μεταφορικά μέσα, τα πρόσθετα τέλη του στοιχείου β της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού για κάθε ημέρα παραμονής από την εισαγωγή τους.

– εφόσον πρόκειται για είδη ατομικής χρήσης και άλογα ιππασίας, τα πρόσθετα τέλη της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού.

6. Σε περίπτωση οδήγησης μεταφορικού μέσου, πλην των αλόγων ιππασίας, από μη δικαιούχο σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 8 της παρούσας, πρόσωπο, οφείλεται άμεσα εφάπαξ πρόσθετο τέλος διακοσίων πενήντα χιλιάδων (250.000) δραχμών.

7. Για κάθε άλλη παράβαση των διατάξεων του άρθρου 8, οφείλονται άμεσα οι δασμοί και λοιποί φόροι που αναλογούν στα μεταφορικά μέσα και είδη ατομικής χρήσης κατά την ημέρα διαπίστωσης της παράβασης, καθώς και πρόσθετο τέλος ίσο με το 100% των παραπάνω δασμών και λοιπών φόρων.

8. Σε περίπτωση διαπίστωσης περισσοτέρων της μιας από τις προαναφερόμενες παραβάσεις, εισπράττονται σωρευτικά τα πρόσθετα τέλη που οφείλονται για κάθε μία από τις παραβάσεις αυτές.

Τα πρόσθετα τέλη που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος άρθρου δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να υπερβαίνουν σωρευτικά ή μεμονωμένα το ύψος των δασμών και λοιπών φόρων που αναλογούν κατά την ημέρα διαπίστωσης της παράβασης.

9. Για τις παραβάσεις που διαπιστώθηκαν και για τις οποίες εκδόθηκε καταλογιστική πράξη πριν από τις 1.3.88, θα εφαρμόζονται σε όλη τους την έκταση οι διατάξεις με βάση τις οποίες έγινε η καταλογιστική πράξη.

Για τις παραβάσεις που διαπιστώθηκαν πριν από τις 1.3.88 και εξακολουθούν να αποτελούν παράβαση, με βάση την παρούσα απόφαση, για τις οποίες η καταλογιστική πράξη δεν έχει εκδοθεί μέχρι τις 1.3.88 θα εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρούσας απόφασης, ανεξάρτητα από το χρόνο εισαγωγής του οχήματος ή την προθεσμία λήξης της προς επανεξαγωγή προθεσμίας. Το ίδιο ισχύει και για τις παραβάσεις που διαπιστώνονται μετά τις 1.3.88.

10. Κάθε άλλη παράβαση των διατάξεων της παρούσας απόφασης εκτός των αναφερθέντων στις προηγούμενες παραγράφους του άρθρου αυτού, εφόσον γίνεται με σκοπό να στερήσει το Δημόσιο αυτό από δασμοφορολογικές και άλλες επιβαρύνσεις που οφείλονται κατά την εισαγωγή, αποτελεί λαθρεμπορία και διώκεται ποινικά και διοικητικά, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Τελωνειακού Κώδικα.

11. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και για τα επιβατικά οχήματα που έχουν εισαχθεί ή θα εισαχθούν προσωρινά με βάση τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 11.

1. Οι παραβάσεις των διατάξεων του άρθρου 8 της παρούσας, αποτελούν απλές τελωνειακές παραβάσεις.

2. Σε περίπτωση διαπίστωσης, παράβασης των διατάξεων του άρθρου 8, οφείλονται άμεσα και εισπράττονται οι δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις (όταν οφείλονται) και τα πρόσθετα τέλη, που ορίζονται, κατά περίπτωση, στο άρθρο 10.

3. Υπόχρεοι για την καταβολή των δασμοφορολογικών και λοιπών επιβαρύνσεων καθώς και των προσθέτων τελών που ορίζονται, κατά περίπτωση, στο άρθρο 10, είναι αλληλέγγυα και σε ολόκληρο, το δικαιούχο πρόσωπο, ο κάτοχος των ειδών του άρθρου 1 ως και κάθε πρόσωπο που συνήργησε στη διάπραξη της παράβασης.

4. Η Τελωνειακή αρχή που διαπιστώνει την παράβαση, είναι αρμό-

δια για την έκδοση της καταλογιστικής πράξης επιβολής των οφειλόμενων, κατά την προηγούμενη παράγραφο, απαιτήσεων του Δημοσίου και μεριμνά για την είσπραξη αυτών.

5. Η καταλογιστική πράξη εκδίδεται, αφού τηρηθεί η διαδικασία που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 99 του Τελωνειακού Κώδικα.

Το δικαίωμα για έκδοση καταλογιστικής πράξης σε καμμία περίπτωση δεν αποσβένεται, προτού περάσει τουλάχιστον ένα έτος από τη χρονολογία διαπίστωσης της παράβασης.

6. Η εμπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής δεν αναστέλει την είσπραξη των οφειλόμενων δασμοφορολογικών και λοιπών επιβαρύνσεων εισαγωγής, ως και των τελών εκπρόθεσμης καταβολής αυτών, εφόσον οφείλονται κατά τις διατάξεις του Ν..Δ 356/74 περί ΚΕΔΕ.

Για την είσπραξη των απαιτήσεων τούτων έχουν εφαρμογή κατά τα λοιπά οι διατάξεις του Ν.Δ. 356/74.

7. Τα πρόσθετα τέλη που ορίζονται κατά περίπτωση στο άρθρο 10, της παρούσας, είναι επίσης άμεσα απαιτητά, η εμπρόθεσμη όμως άσκηση της προσφυγής δεν αναστέλει την είσπραξη του τριάντα τα εκατό (30%) αυτών.

8. Όλα τα μεταφορικά μέσα, με εξαίρεση τα άλογα ιππασίας, για τα οποία διαπιστώνεται παράβαση, υπόκεινται αμέσως σε προσωρινή συντηρητική δέσμευση με πράξη της τελωνειακής αρχής που διαπίστωσε την παράβαση.

Προκειμένου για επιβατικά οχήματα η δέσμευση αυτή που ισχύει μέχρι να πάρουν αυτά κάποιο προορισμό σύμφωνα με την επιθυμία του δικαιούχου προσώπου ή μέχρι να κατασχεθούν με τις διατάξεις του Ν.Δ. 356/74 για την ικανοποίηση των απαιτήσεων του Δημοσίου που προέκυψαν από τη συγκεκριμένη παράβαση, συνίσταται σε ακινητοποίηση και σφράγιση τούτων σε τελωνειακούς χώρους. Κατά την κρίση της τελωνειακής αρχής η σφράγιση και ακινητοποίηση μπορεί να γίνει σε χώρο δημόσιο ή ιδιωτικό και πάντοτε με την ευθύνη και την οικονομική επιβάρυνση σε ολόκληρο του δικαιούχου προσώπου ή του κατόχου.

Προκειμένου για σκάφη αναψυχής και αεροπλάνα η ακινητοποίηση και σφράγιση αυτών γίνεται σε χώρους που είναι τούτο δυνατό και επιτρέπεται και πάντοτε με την ευθύνη και οικονομική επιβάρυνση σε ολόκληρο του δικαιούχου προσώπου ή του στόχου.

9. Σε περίπτωση που δεν καταβάλλονται τα απαιτητά και ληξιπρόθεσμα ποσά που βεβαιώθηκαν με την καταλογιστική πράξη, τότε, μετά πάροδο μηνός από της κοινοποίησης της καταλογιστικής πράξης, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν.Δ. 356/74 περί αναγκαστικής είσπραξης των απαιτήσεων τούτων του Δημοσίου.

Κλοπή επιβατικών οχημάτων

Άρθρο 12.

1. Το δικαιούχο πρόσωπο που δηλώνει ότι εκλάπει το επιβατικό όχημα που παρέλαβε με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης ή με τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 της απόφασης αυτής, δεν υποχρεούται στην καταβολή των δασμών και λοιπών φόρων που αναλογούν στο επιβατικό όχημα που εκλάπει και δεν εφαρμόζονται κατ' αυτού τα αναγκαστικά μέτρα του Ν.Δ. 356/74, με την επιφύλαξη ότι δεν θα διαπιστωθεί στο μέλλον συμμετοχή του δικαιούχου προσώπου σε παράνομη διάθεση του επιβατικού οχήματος στην Ελλάδα και εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Κατά τον χρόνο της κλοπής να μην έχει λήξει η διάρκεια παραμονής του επιβατικού οχήματος στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής που προβλέπεται κατά περίπτωση,

β. να έχει αναγγελθεί η κλοπή στις αστυνομικές αρχές, το αργότερο εντός πέντε (5) ημερών από την ημερομηνία που διαπιστώθηκε η κλοπή του επιβατικού οχήματος,

γ. οι τελωνειακές αρχές δεν έχουν αποδείξεις ή βάσιμες ενδείξεις από τις οποίες να προκύπτει ότι το δικαιούχο πρόσωπο συμμετείχε ή συνήργησε με οποιοδήποτε τρόπο σε παράνομη διάθεση του επιβατικού οχήματος στην Ελλάδα, και

δ. το δικαιούχο πρόσωπο δεν έχει δηλώσει στο παρελθόν κλοπή και άλλου επιβατικού οχήματος που είχε παραλάβει με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής.

2. Εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της προηγουμένης παραγράφου και προκειμένου να μην εφαρμοστούν κατά του δικαιούχου προσώπου τα αναγκαστικά μέτρα του Ν.Δ. 356/74 για την είσπραξη των απαιτήσεων του Δημοσίου, θα πρέπει ο δικαιούχος να προσκομίσει και να καταθέσει σε τελωνειακή αρχή τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

α. στοιχεία από τα οποία προκύπτει πότε εισήχθη το επιβατικό όχημα και πότε λήγει η προθεσμία επανεξαγωγής που έχει ορίσει η αρμόδια τελωνειακή αρχή,

β. βεβαίωση της οικείας αστυνομικής αρχής από την οποία να προκύπτει ότι η καταγγελία της κλοπής του συγκεκριμένου επιβατικού οχήματος έγινε μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την ημέρα που διαπιστώθηκε η κλοπή και ότι παρασχέθηκε από το δικαιούχο πρόσωπο κάθε στοιχείο απαραίτητο για την διευκόλυνση της έρευνας για την ανεύρεσή του,

γ. αντίγραφο ασφαλιστηρίου συμβολαίου της ασφαλιστικής Εταιρείας που ήταν ασφαλισμένο το κλαπέν αυτοκίνητο κατά την είσοδό του στην Ελλάδα,

δ. υπεύθυνη δήλωση του Ν.Δ. 105/69, με την οποία το δικαιούχο πρόσωπο θα δηλώνει:

- τα ακριβή στοιχεία του επιβατικού οχήματος που εκλάπει,
- την ακριβή διεύθυνση της κατοικίας του στο εξωτερικό και στην Ελλάδα,
- τα πρόσωπα που τυχόν υποψιάζεται ότι έκλεψαν το αυτοκίνητό του,
- ότι ο ίδιος δεν συμμετείχε και δεν συνήργησε με οποιοδήποτε τρόπο σε παράνομη διάθεση του επιβατικού οχήματος στην Ελλάδα, και
- ότι στο παρελθόν δεν έχει δηλώσει κλοπή άλλου επιβατικού οχήματος που είχε παραλάβει με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής.

3. Αρμόδια τελωνειακή αρχή στην οποία πρέπει να προσκομίζονται τα δικαιολογητικά που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο, είναι οι Δ/νσεις Τελωνείων και Τελωνεία Α' τάξης στην περιοχή αρμοδιότητας των οποίων έγινε η κλοπή του επιβατικού οχήματος. Για την περιφέρεια της Δ/νσης Τελωνείων Αττικής αρμόδια είναι η Διεύθυνση Παρακολούθησης και Ελέγχου Αυτοκινήτων (ΔΙΠΕΑ) και για την περιφέρεια Δ/νσης Τελωνείων Θεσ/νίκης είναι το Α' Τελωνείο Θεσσαλονίκης.

4. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 3 αρμόδιες τελωνειακές αρχές:

α. εφόσον συντρέχουν τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, χορηγούν βεβαίωση με την οποία βεβαιώνεται ότι το δικαιούχο πρόσωπο δεν υποχρεούται στην καταβολή των δασμών και φόρων που αναλογούν στο επιβατικό όχημα που δηλώθηκε ότι εκλάπει.

Η βεβαίωση αυτή θα χορηγείται αποκλειστικά και μόνο για την μη εφαρμογή των αναγκαστικών μέτρων του Ν.Δ. 356/74 κατά του δικαιούχου προσώπου, με την επιφύλαξη του στοιχείου (δ) της παραγράφου 1 και με την επιφύλαξη ότι στο μέλλον δεν θα διαπιστωθεί ότι το δικαιούχο πρόσωπο συμμετείχε ή συνήργησε με οποιοδήποτε τρόπο σε παράνομη διάθεση στην Ελλάδα του επιβατικού οχήματος που δηλώθηκε ότι εκλάπει.

β. αποστέλλουν αμέσως τον σχετικό φάκελλο της υπόθεσης με όλα τα στοιχεία της παραγράφου 2, αντίγραφο της βεβαίωσης που χορήγησαν στον δικαιούχο, καθώς και τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους, στην ΔΙΠΕΑ, η οποία είναι αποκλειστικά αρμόδια για την τήρηση αρχείου των υποθέσεων κλοπών επιβατικών οχημάτων που κυκλοφορούν στη χώρα με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής,

γ. σε περίπτωση ύπαρξης τελωνειακού παραστατικού με το οποίο τέθηκε το επιβατικό όχημα στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής. (Δελτίο Ελεύθερης Χρήσης ή άλλο παραστατικό), ενημερώνουν αμέσως την τελωνειακή αρχή που εξέδωσε το παραστατικό, η οποία διατηρεί το παραστατικό αυτό σε εκκρεμότητα για διάστημα πέντε (5) ετών.

δ. γνωρίζουν στην ΔΙΠΕΑ, πληροφορίες και στοιχεία που συγκεντρώνουν μεταγενέστερα.

5. Η τελωνειακή αρχή που εξέδοσε το παραστατικό προσωρινής εισαγωγής του επιβατικού οχήματος, αποστέλλει αμέσως ακριβές αντίγραφο του παραστατικού αυτού στη ΔΙΠΕΑ.

Υποβάλλει στην Δ/νση Ελέγχου Τελωνειακών Αρχών (ΔΙΕΤΑ) το παραστατικό αυτό με βάση τα έγγραφα που ορίζονται στο στοιχείο (γ) της παραγράφου 4 και στο στοιχείο (γ) της παραγράφου 6.

6. Η ΔΙΠΕΑ:

α. τηρεί βιβλίο καταγραφής των δηλούμενων κλοπών, με αντίστοιχες στήλες στις οποίες θα αναγράφονται τα στοιχεία του δικαιούχου προσώπου, του αυτοκινήτου, η ημερομηνία κλοπής και κάθε σχετική πληροφορία που θα διευκολύνει τον έλεγχο των υποθέσεων αυτών και ιδίως την προϋπόθεση του στοιχείου (δ) της παραγράφου 1.

β. συγκεντρώνει στοιχεία και πληροφορίες για τις υποθέσεις αυτές από άλλες τελωνειακές και αστυνομικές αρχές.

γ. μετά παρέλευση πενταετίας από την χρονολογία κλοπής του επιβατικού οχήματος και αφού από τα στοιχεία και τις πληροφορίες που συγκέντρωσε δεν ανευρέθη το επιβατικό όχημα ή οι δράστες της κλοπής, ενημερώνει σχετικά την τελωνειακή αρχή που εξέδοσε το παραστατικό (όταν υπάρχει) προσωρινής εισαγωγής του επιβατικού οχήματος.

δ. τηρεί τους φακέλους με τα στοιχεία που λαμβάνει σύμφωνα με τα

οριζόμενα στα στοιχεία (β) και (δ) της παραγράφου 4 και του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 5, για μελλοντική αναχίνηση της υπόθεσης.

Μετά παρέλευση δεκαετίας από την χρονολογία της κλοπής, προβαίνει στην καταστροφή των φακέλλων αυτών κατά τα ισχύοντα.

ε. σε περίπτωση ανεύρεσης του επιβατικού οχήματος ή των δραστών της κλοπής εφαρμόζει τις κατά περίπτωση ισχύουσες διατάξεις.

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 13.

1. Με την επιφύλαξη της ειδικής αρμοδιότητας που έχει δοθεί στη Δ/νση Παρακολούθησης και Ελέγχου Αυτ/των (ΔΙΠΕΑ) και στο Α' Τελωνείο Θεσσαλονίκης για τις περιοχές της δικαιοδοσίας τους, αρμόδιες τελωνειακές αρχές για την παράδοση, την ακινητοποίηση και την παράταση της προθεσμίας επανεξαγωγής, μεταφορικών μέσων και ειδών ατομικής χρήσης που τίθενται στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής με βάση τις διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 7 ή από τα πρόσωπα των κατηγοριών στ, ζ, η και θ της παραγράφου 1 του αρθρου 6, είναι οι Δ/νσεις Τελωνείων και τα Τελωνεία Α', Β' και Γ' τάξης. Με την ίδια επιφύλαξη αρμόδια τελωνειακή αρχή για τις μεταβιβάσεις σύμφωνα με το άρθρο 9 των επιβατικών οχημάτων που παραδίδονται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 4 της παρούσας απόφασης, είναι οι Δ/νσεις Τελωνείων και τα Τελωνεία Α' τάξης.

2. Με την επιφύλαξη της ειδικής αρμοδιότητας που έχει δοθεί στη Δ/νση Παρακολούθησης και Ελέγχου Αυτ/των (ΔΙΠΕΑ) και στο Α' Τελωνείο Θεσσαλονίκης για τις περιοχές της αρμοδιότητάς τους, αρμόδιες αρχές για την παράδοση, μεταφορικών μέσων και ειδών ατομικής χρήσης με το καθεστώς της παρούσας απόφασης αυτής, στα πρόσωπα των κατηγοριών α, β, γ, δ και ε της παραγράφου 1 του αρθρου 6, ή με το καθεστώς των διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 18 αυτής είναι οι Δ/νσεις Τελωνείων και τα Τελωνεία Α' τάξης.

Στις παραπάνω περιπτώσεις και με την ίδια επιφύλαξη, αρμόδιες τελωνειακές αρχές για την παρακολούθηση των μεταφορικών μέσων και των ειδών ατομικής χρήσης καθώς και την μεταβίβαση των επιβατικών οχημάτων σύμφωνα με το άρθρο 9 της παρούσας, είναι οι Δ/νσεις Τελωνείων και τα Τελωνεία Α' τάξης στην περιφέρεια των οποίων κατά περίπτωση διαμένουν ή εργάζονται τα δικαιούχα πρόσωπα.

3. Προκειμένου για επιβατικά αυτοκίνητα που εισάγονται προσωρινά από το αλλοδαπό προσωπικό των εμποροβιομηχανικών εταιρειών του Α.Ν. 89/67, αρμόδια για την παρακολούθηση Τελωνειακή αρχή είναι η ΔΙΠΕΑ, για δε την παράδοση και μεταβίβαση οι τελωνειακές αρχές που ορίζονται από τις σχετικές με τον παραπάνω αναγκαστικό νόμο διατάξεις.

Άρθρο 14.

1. Η προβλεπόμενη κατά περίπτωση διάρκεια παραμονής των μεταφορικών μέσων και ειδών ατομικής χρήσης που έχουν παραληφθεί με βάση τις διατάξεις των στοιχείων β, γ και δ της παραγράφου 1 του άρθρου 6 της παρούσας απόφασης ή με βάση τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 αυτής, μπορεί να παρατείνεται από την αρμόδια τελωνειακή αρχή, για τρεις μήνες κατ' ανώτατο όριο, εφόσον το δικαιούχο πρόσωπο εξακολουθεί να παραμένει προσωρινά στη χώρα.

2. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο και στο στοιχείο θ της παραγράφου 1 του άρθρου 6 της απόφασης αυτής, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις προσωρινής εισαγωγής μεταφορικών μέσων και ειδών ατομικής χρήσης με βάση τις διατάξεις της παρούσας απόφασης, οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές, μπορούν, όταν συντρέχουν έκτακτες περιστάσεις, να παρατείνουν την προβλεπόμενη για κάθε περίπτωση διάρκεια παραμονής των παραπάνω ειδών στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, μέχρι δεκαπέντε (15) ημέρες.

3. Τα μεταφορικά μέσα και είδη ατομικής χρήσης που έχουν τεθεί στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, πριν από τις 1.3.88, σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις (Δ.1254/84 ΑΥΟ), διέπονται από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης, εφόσον η διάρκεια της παραμονής τους στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής που προβλεπόταν από τις προϊσχύουσες διατάξεις, λήγει μετά τις 1.3.88 και με τον όρο ότι συντρέχουν οι κατά περίπτωση απαιτούμενες προϋποθέσεις που ορίζονται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 15.

Η απόδειξη προς τις τελωνειακές αρχές της συνδρομής των προϋποθέσεων που απαιτεί η παρούσα απόφαση, βαρύνει τον ενδιαφερόμενο.

Σε περίπτωση που οι προϋποθέσεις για τη θέση στο καθεστώς της παρούσας απόφασης παύσουν αργότερα να υπάρχουν, ο ενδιαφερόμενος οφείλει να ειδοποιήσει αμέσως την αρμόδια τελωνειακή αρχή. Διαφορετικά υπόκειται στις κυρώσεις του άρθρου 10 ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 16.

1. Σε περίπτωση θέσης σε ανάλωση μεταφορικού μέσου ή είδους ατομικής χρήσης που έχει παραδοθεί με βάση τις διατάξεις της παρούσας απόφασης ή τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 αυτής:

α. εφαρμόζονται οι συναλλαγματικές, τελωνειακές και λοιπές διατυπώσεις και περιορισμοί που ισχύουν κάθε φορά, και

β. εισπράττονται οι δασμοί και λοιποί φόροι που αναλογούν στα παραπάνω είδη κατά την ημέρα έκδοσης ή αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής με το οποίο τίθενται σε ανάλωση.

2. Μεταφορικά μέσα ή είδη ατομικής χρήσης, που έχουν παραδοθεί με βάση τις διατάξεις της παρούσας απόφασης ή τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 αυτής, μπορούν να τεθούν σε ανάλωση με ολική ή μερική απαλλαγή από δασμούς και λοιπούς φόρους, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται κατά περίπτωση από τις διατάξεις με τις οποίες παρέχεται απαλλαγή.

Άρθρο 17.

Οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την καταστροφή των μεταφορικών μέσων που τίθενται στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης ή τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 αυτής, θα εξακολουθήσουν να διέπονται από τις διατάξεις του Ν.Δ. 2637/53.

Οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την κύρηξη ως αζητήτων των επιβατικών οχημάτων που τίθενται στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής με τις προαναφερόμενες διατάξεις, θα διέπονται από τις διατάξεις του Ν.Δ. 1238/18.9.72 όπως ισχύει σήμερα, η δε διαδικασία για την ακινητοποίησή τους, από τις διατάξεις του Ν.Δ. 2637/53.

Άρθρο 18.

Με την επιφύλαξη των άρθρων 8, 9, 10, 12, 13, 14, 16 και 17 της παρούσας απόφασης, εξακολουθούν να εφαρμόζονται όπως ισχύουν, οι διατάξεις προσωρινής εισαγωγής επιβατικών οχημάτων που αφορούν:

1. Τους διπλωματικούς και Προξενικούς Υπαλλήλους ξένων διπλωματικών αποστολών (Ν. 503/70, Ν. 90/75).

2. Το αλλοδαπό προσωπικό των αλλοδαπών εμποροβιομηχανικών εταιρειών (Α.Ν. 89/67).

3. Το αλλοδαπό προσωπικό της Δ.Ε.Μ.Ε. (Ν. 4055/60).

4. Την Αμερικανική αποστολή βοηθείας, τις δυνάμεις των ΗΠΑ, την 7206 Αμερικανική Μονάδα, το Πεδίο Βολής Κρήτης, ΝΑΤΟ.

5. Το υπαλληλικό προσωπικό της ΕΟΚ (πρωτόκολλο περί προνομίων και ασυλιών της ΕΟΚ κ.λπ.).

6. Τους αναγνωρισμένους από την Ελλάδα διεθνείς οργανισμούς (ΟΗΕ κ.λπ).

7. Τους αλλοδαπούς ανταποκριτές ξένου τύπου (στοιχείο β, παράγραφος 2, άρθρου 22 του Ν.Δ. 1004/71 όπως ισχύει).

8. Το αλλοδαπό προσωπικό των ξένων Αρχαιολογικών Σχολών (Ν.Δ. 1286/49 άρθρο 24, Ν.Δ. 3394/55, Ν.Δ. 1081/79).

9. Τους Κύπριους Πρόσφυγες (Δ. 1023/130/8.9.82 ΑΥΟ).

Άρθρο 19.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια και καθορίζονται τα αναγκαία δικαιολογητικά για την εφαρμογή της απόφασης αυτής.

Επίσης με αποφάσεις του Υπουργού Οικονόμικών αναπροσαρμόζονται τα πρόσθετα τέλη που ορίζονται στο άρθρο 10 της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 20.

1. Η παρούσα απόφαση ισχύει και εφαρμόζεται από 1ης Μαρτίου 1988.

2. Από την εφαρμογή της καταργούνται:

α. οι διατάξεις των αποφάσεων
- Δ. 1254/141/1.11.84
- Δ. 904/115/5.9.85
- Δ. 1272/169/30.11.85
- Δ. 1321/139/13.12.85

που κυρώθηκαν με το Ν. 1591/86 (ΦΕΚ 50)

β. Οι διατάξεις του άρθρου 1 της Δ. 1063/86 (ΦΕΚ 775/Β) Απόφασης Υπουργού Οικονομικών που κυρώθηκε με το Ν. 1731/87 (ΦΕΚ 161).

γ. Κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει θέματα προσωρινής εισαγωγής που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί νομοθετικά.

Αθήνα, 1 Μαρτίου 1988

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΣΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ